76STE JAARGANG No. 10008 MAANDAG 5 JANUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

Instemming en hoop

Onder bovenstaande titel schrijft de Volkskrant over de belangrijke economische maatregel, die enige dagen geleden door de landen, die sinds de tweede wereldoorlog zich aaneengesloten hebben in de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking, genomen is, n.l. de vrije omwisselbaarheid der valuta's in een zo vrij mogelijk betalingsverkeer, dat deze maatregel reeds lang het begerenswaardige einddoel is geweest van genoemde samenwerking. Deze vrije onwisselbaarheid is tenslotte een onmisbare schakel op de weg naar gezamenlijk economisch herstel.

Enkele jaren geleden meenden een aantal OEES-landen — ook Nederland — dat herstel van omwisselbaarheid reeds mogelijk was. Engeland schrok toen te elfder ure terug voor het zetten van deze stap. Thans heeft dit land kennelijk geen bedenkingen meer.

Engeland heeft minstens drie goede redenen voor het zetten van deze gewaagde stap, al heeft het waarschijnlijk ook evenveel redenen om het niet te doen. De eerste is de forse druk, die de Britse partners in het Gemenebest sinds de belangrijke Commonwealth-conferentie eerder dit jaar op het moederland hebben uitgeoefend. De tweede is de opmerkelijke verbetering van de Britse monetaire reserves sinds de valuta-onrust in augustus 1957. De belangrijkste — maar dan uiteraard met de stimulerende achtergrond van de twee eerste factoren — is misschien wel de derde factor, namelijk het in werking treden op 1 januari 1959, van de Euromarkt zonder een gelijktijdig vrijhandelsgebied. Het is immers helemaal niet zeker, dat Engeland nu tot herstel van omwisselbaarheid van het pond sterling zou hebben besloten, als Frankrijk zich bereid had verklaard aan de gelijktijdige vorming van een vrijhandelsgebied van harte mee te werken.

Nederland, met zijn thans weer bijzonder krachtige goud- en devizenreserves en zijn grote afhankelijkheid van een zo onbelemmerd mogelijk handels- en betalingsverkeer met het buitenland; Duitsland met zijn keiharde mark en België met zijn goud-glanzende frank, zijn Engeland bepaald dankbaar voor zijn besluit tot herstel van omwisselbaarheid. Zij waren reeds sinds lang tot een dergelijke stap bereid, maar wilden en konden dit zonder Engeland niet doen. Thans zijn zij en een aantal andere Europese landen graag gevolgd.

Frankrijk volgt uiteraard met minder enthousiasme. De nieuwe krachtige devaluatie van de Franse frank zou voor een deel zeker ook hebben moeten geschieden met het oog op de Euromarkt. Maar nu, met de gedwongen omwisselbaarheid van de Franse frank, die ten volle de last van het betalingsverkeer op de zwakke Franse monetaire reserves zal laten drukken werd een snelle en vooral ook krachtige devaluatie van de frank onafwendbaar.

Het is een ernstige misvatting te veronderstellen dat de gedevalueerde Franse frank hoe zwaar hij ook mag worden op slag een „harde" frank is geworden, zoals de gulden, de mark, de Belgische frank en het pond sterling hard zijn uit eigen verdiensten. Die hardheid wordt alleen verkregen als de Franse regering in staat en het Franse volk bereid is de gedevalueerde zware frank fundament te geven met een stabiel loon- en prijspeil, kortom met een volledige gezondmaking van de Franse economie. Geleerd door een teleurstellende ervaring moet voorlopig een nog wat afwachtende houding worden aangenomen tegenover het welslagen van de operatie „zware frank". Afwachten, maar niet zonder vertrouwen want de regering-De Gaulle heeft bepaald meer slagkracht dan de vroegere Franse regeringen.

De maatregelen, die ze thans afgekondigd heeft, tonen aan, dat het haar ernst is van haar grotere macht een goed en krachtig gebruik te maken.

Het is nog wat vroeg om al uitbundig te gaan juichen over de start van de Europese Monetaire Overeenkomst. Maar wel kan ze met instemming en hoop tegemoet worden getreden. Instemming, omdat de ontwikkeling van het afgelopen week-einde — na de devaluatie-stroom van 1949 de belangrijkste monetaire ingreep in Europa van na de oorlog — blijkt, dat de Europese economie aanmerkelijk aan kracht heeft gewonnen. Hoop, want de praktijk zal moeten bewijzen, of geheel West-Europa financieel een gedeeltelijk herstel van de inwisselbaarheid zal kunnen verdragen. Hoop ook, dat de beslissingen van zaterdag een positieve bijdrage zullen blijken te zijn tot economische versterking van alle Westeuropese landen, tot meer onderlinge handel en daardoor tot grotere welvaart voor allen.

De maan gepasseerd op slechts 7.500 km.

RUSSISCHE maanraket WORDT EERSTE door mensen gemaakte planeet

Britse deskundigen getroffen door nauwkeurigheid van de lancering

Moskou. — De Russische maanraket is zondagochtend om 3.59 uur Nederlandse Tijd de maan op een afstand van 7.500 km. gepasseerd en vliegt nu in de richting van de zon. Op 14 januari zal de „Lunik" het dichtst bij de zon komen, nl. op 146.400.000 km., en daarna met een omloopstijd van 15 maanden een eivormige baan van 343.600.000 km. de zon gaan beschrijven. Het verste punt van deze baan ligt op een afstand van 197.200.000 km. van de zon.

Toen de raket de maan passeerde, was zij 370.000 km. van de aarde verwijderd. Het officiële Sovjetpersbureau „Tass" meldt, dat de Russische waarnemingsstations waardevolle wetenschappelijke gegevens van de raket hebben ontvangen, doch dat vermoedelijk het radio-kontakt verbroken zal worden, omdat de afstand dan te groot wordt en de batterijen van de drie zenders in de raket uitgeput raken.

Als het radiokontakt met de raket verbroken zal zijn, zal dit in feite betekenen, dat de raket voorgoed is verdwenen.

Zij zal steeds meer in het gebied van de aantrekkingskracht van de zon komen en niet meer vanaf de aarde kunnen worden waargenomen.

De Britse premier, Macmillan, heeft zondag in een telegram Chroesjtsjef met een sukses van de maanraket gefeliciteerd. Hij noemde de lancering een belangrijke bijdrage aan de wetenschappelijke kennis van de mensheid.

Britse deskundigen verklaarden bijzonder getroffen te zijn door de nauwkeurigheid, waarmede de Russen hun raket naar de maan hebben gelanceerd. De Amerikanen zouden bij hun pogingen met de Pionier zeer tevreden zijn geweest als zij tot op 75.000 km. van de maan waren gekomen, meenden zij.

De grote radio-telescoop van Jodrell Bank is er niet in geslaagd de Russische raket op te sporen. Prof. Lovell verklaarde, dat men dit eigenlijk wel verwacht had. Om een raket te kunnen volgen, is nauwe samenwerking nodig met de mensen, die haar lanceren, zo zeide hij.

President Eisenhower heeft een gelukwens naar de Sovjet-Unie gezonden. In een verklaring, welke aan de pers werd verstrekt, zegt de president: „De suksesvolle lancering als door de Sovjets bekend gemaakt, van een ruimtevaartuig, dat dicht langs de maan zal gaan, betekent een grote schrede voorwaarts bij het pogen van de mens om in de onbegrensde ruimte door te dringen. De geleerden en ingenieurs, die aan deze onderneming zijn verbonden, komt alle eer toe en wij wensen hun geluk met dit resultaat.

De Russische geleerde prof. Dobronrawof heeft het Russische persbureau Tass medegedeeld, dat een raket van de grootte en het gewicht van die, welke vrijdag gelanceerd is, een cabine kan bevatten voor twee of drie personen.

Een wetenschappelijk commentator van Radio-Moskou, Danilof, zeide, dat het eerste kontakt met het oppervlak van de maan of dat van andere planeten waarschijnlijk zal geschieden met een onbemande raket met automatische en mobiele instrumenten. Voor een dergelijk plan moet de nuttige last aanzienlijk groter zijn dan de 361 kilogram van de huidige ruimteraket.

Een Estlandse ruimtevaartdeskundige, Naan, heeft zaterdag gezegd, dat met een raket als die welke vrijdag in de richting van de maan is gelanceerd, geprobeerd kan worden Mars te bereiken, indien de nuttige lading kleiner is.

De Russische ruimteraket bevond zich vannacht om twee uur Nederlandse tijd op 550.000 km. van de aarde.

Het Russische nieuwsbureau Tass heeft medegedeeld, dat de raket de 370.000 km. van de aarde naar de maan in minder dan 36 uur heeft afgelegd. Een snelheid van 2,45 km. per seconde is de raket de maan gepasseerd. Zij gaat een elliptische baan rondom de zon beschrijven als de eerste door mensen gemaakte planeet. De temperatuur op de huid van de raket en ook er binnen in was toen 10 à 15 graden Celsius.

De direkteur van het Moskouse planetarium, Viktor Bazikin, heeft medegedeeld, dat alle gegevens over de ruimte, die door middel van de raket werden verkregen, wereldkundig zullen worden gemaakt.

Uit de geslaagde lancering trekken Russische geleerden de volgende konklusies: 1) De grenzen tussen de sterrenkunde en de studie van de natuurkundige gesteldheid van de sterren zullen verdwijnen;

2) Men kan aannemen, dat vertegenwoordigers van de huidige generatie al een ruimtetocht zullen maken;

3) Men zal pas een raket op de maan kunnen laten landen als men haar, wanneer ze op het punt staat het gebied van de maan binnen te dringen, een snelheid weet te geven, die minder is dan die welke nodig is voor een lichaam, dat van de maan komt, om los te komen van de aantrekkingskracht van de maan. Doch zelfs als dit gelukt, staat het nog niet vast, dat de raket op de maan zal landen, want zij kan als zij het aantrekkingsveld van de maan binnen gaat, een satelliet van de maan worden of, na om de maan gewenteld te hebben, naar de aarde terugkeren.

Prof. Kockarkin schreef vandaag in de „Pravda", dat de mogelijkheid niet is uitgesloten, dat de vrijdag gelanceerde ruimteraket later toch nog naar de aarde zal terugkeren, aangezien de baan van de raket de baan van de aarde wellicht zal kruisen op het punt, waar de raket de ruimte is ingegaan.

1200 Amerikaanse onderdanen uit CUBA geevacueerd

Washington. — In een communiqué van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken is medegedeeld, dat sedert 2 januari 1200 Amerikaanse onderdanen, onder wie talrijke studenten en toeristen, door de lucht en overzee van Cuba zijn geëvacueerd. Niemand van hen heeft tijdens de jongste gebeurtenissen verwondingen opgelopen. Bij de evacuatie werd behalve door personeel van de Amerikaanse ambassade in Havana, ook vrijwillige hulp geboden door aanhangers van Fidel Castro, waarvoor in het communiqué dank wordt betuigd.

Tokio. — De verloving van kroonprins Akihito van Japan met mej. Mitsjiko Sjoda is op 14 januari vastgesteld.

Uit New York aangekomen, vertoefden prins Rainier en prinses Gracia enige ogenblikken op het vliegveld Orly van Parijs, alvorens naar Monaco door te vliegen.

Communistische spion in West-Berlijn ontmaskerd

„Als je niet voor ons werkt komen we je uit het Westen terughalen"

Bonn. — **„En als je niet voor ons werkt, komen we je uit West-Berlijn terughalen". Met deze woorden stuurde in het voorjaar van 1956 de „Staatssicherheitsdienst" der communistische „regering" in Oost-Duitsland de boekhouder van de Oostberlijnse Kamer van Koophandel, dr. Kurt Werner, als „vluchteling" naar West-Berlijn met de opdracht om zich te dringen in de „Commissie van Vrije Juristen", die informaties uit de Oostzone van Duitsland verzamelt en verspreidt, een van de vele organisaties in West-Berlijn, die zich op het terrein van de inlichtingendienst bewegen. Dr. Werner was al enige jaren „informant" der commissie in Oost-Berlijn.**

Dr. Werner slaagde er inderdaad in om onder de naam dr. Kurt Roesler in de commissie binnen te dringen en heeft sinds mei 1956 namen van medewerkers in de Oostzone aan de S.S.D. verraden voor een hongerloontje van 250 mark per maand, naast zijn salaris als hoofd van de afdeling „Sociale economie" der commissie van Vrije Juristen.

Dr. Werner werd reeds geruime tijd geschaduwd. Zijn dubbele activiteit voor de commissie en de S.S.D. werd echter tot de vorige week geheim gehouden. Toen meende men genoeg materiaal tegen hem te hebben verzameld om hem in de val te laten lopen. Dr. Werner heeft een volledige bekentenis afgelegd. Intussen is een aantal informanten der Commissie in Oost-Duitsland door de S.S.D. gearresteerd. Vijf anderen konden worden gewaarschuwd dat zij waren verraden. Zij arriveerden vlak voor het Kestfeest in het vrije West-Berlijn. Het onderzoek tegen dr. Werner duurt nog voort. Hij zal wegens landverraad worden aangeklaagd.

Maria Gabriella, prinses en 18-jarige dochter van ex-koning Umberto van Italië en ex-koningin Marie José, zou volgens hardnekkige geruchten de toekomstige bruid zijn van de Sjah van Perzië. Verleden jaar scheidde de Sjah van zijn tweede echtgenote Soraya, toen er geen zoon uit dit huwelijk geboren werd. Op de foto: prinses Maria Gabriella en de Sjah van Perzië (foto-montage).

Ongelijk

Hedenmorgen bij gelegenheid van de installatie van mr Weeber als president van het Hof, bleef de stoel van de Procureur-Generaal onbezet. Indien deze funktionaris om een geldige reden verhinderd was, had hij zich door de Advokaat-Generaal dienen te laten vertegenwoordigen. Nu dit niet is geschied, moet aangenomen worden, dat dit wegblijven een demonstratie is tegen het Hof van Justitie. Het is jammer, dat dit geschied is. Bij de leden die tot de „trias justitiae" behoren, openbaar ministerie, rechters en advokaten zoals de nieuwbenoemde president het uitdrukte, is voor een dergelijke vete geen plaats. Men moet over persoonlijke grieven heen kunnen stappen. Met een dergelijk leven „in onmin met het Hof" door de hoogste vertegenwoordiging van het Openbaar Ministerie is onze gemeenschap niet gediend. Van „een rustig en vredelievend man" als de Procureur-Generaal (om met de woorden van de „Democraat" van woensdag 24 december 1958 te spreken), had men dit niet kunnen verwachten. Hij had hier persé ongelijk.

FIDEL CASTRO in zegetocht naar Havana

Moeilijkheden op komst met de „beweging van het tweede front?"

Havana. — **De leider van de opstandelingen, Fidel Castro, vordert stap voor stap in de richting van Havana, aan het hoofd van een colonne tanks en andere bewapende voertuigen. Volgens de meest optimistische voorspellingen, wordt hij daar niet voor volgende week dinsdag of woensdag verwacht. Hij vordert slechts langzaam, omdat het laaiende enthousiasme van de bevolking hem noodzaakt in elk plaatsje, tot het kleinste toe, halt te houden.**

Elk oponthoud wordt een waar feest en overal moet de opstandelingenleider een redevoering houden.

Intussen wordt in Havana langzamerhand het normale leven hervat, nadat Fidel Castro had besloten een eind te maken aan de donderdagmiddag afgekondigde algemene staking. Hedenmorgen hervatten alle arbeiders en winkeliers hun werk ook de kranten verschijnen weer, terwijl op straat, waar overigens nog steeds wordt gepatrouilleerd, voortdurend meer auto's verschijnen.

Twee van Castro's meest vertrouwde adjudanten, Guevara en kolonel Camillo Cienfuego, die zich in Havana bevinden, schijnen erin te zijn geslaagd zich meester te maken van het militaire centrum „kamp Columbia" en het Fort Cabane, nabij Havana.

Naar schatting bevinden zich 25.000 manschappen der Cubaanse strijdkrachten in Havana, wier aanwezigheid volgens bevoegde waarnemers een situatie schept, welke als met dynamiet geladen kan worden beschouwd. De leiders van de beweging van het tweede front en die van de revolutionaire raad, bestaande uit studenten van andere linkse elementen, hebben weliswaar hun steun toegezegd aan de voorlopige president Urrutia, maar er zijn tekenen van een toenemende onderlinge rivaliteit. Op vragen op het hoofdkwartier van het tweede front over de juiste positie van Fidel Castro en zijn troepen werd men een veelzeggend schouderophalen geantwoord. „Wij weten het niet en wij willen het niet weten", verklaarde een kapitein.

Fidel Castro zelf heeft in een gesprek met een correspondent van de „Chicago Tribune" gezegd, dat hij niet met communisten samenwerkt". **Tegen de Amerikanen, die Batista wapens hebben geleverd, koestert hij geen wrok.** Hij beschouwt het als zijn voornaamste taak de vrede te verstevigen en nieuw bloedvergieten te voorkomen.

Het was de bedoeling, aldus Castro, dat het regime van Batista zonder een schot zou vallen op 31 december. De zaak was in de war gestuurd door generaal-majoor Cantillo, die uitstel vroeg en in de ochtend van 1 januari zelf het bewind overnam. Hij liet toe, dat Batista en zijn medewerkers vluchtten. (Cantillo bevindt zich op last van dr. Castro in arrest). Castro zei dat hij binnen drie weken het gehele leger tot onvoorwaardelijke overgave had kunnen dwingen. De voorlopige president, dr. Urrutia kende hij als een man van Democratische beginselen. Hij zou zich geheel naar diens beleid richten.

Alle Amerikaanse luchtvaartmaatschappijen hebben zondag toestemming van de Cubaanse autoriteiten verkregen om hun normale diensten tussen Amerika en Cuba te hervatten.

Een krijgsraad van de strijdkrachten van Fidel Castro heeft vijf officieren van Batista ter dood veroordeeld, omdat zij verantwoordelijk waren voor de luchtaanval op Santa Clara, die veel mensenlevens heeft geëist. De vonnisser zijn donderdag door de kogel voltrokken, naar in het weekeinde werd zaterdag te Havanna vernomen. Een van de terechtgestelde officieren, luitenant-kolonel Casillas Lumpuy, was de garnizoens-commandant van Santa Clara.

Urrutia heeft zaterdagmiddag in de universiteit van Santiago kabinetsleden beëdigd en Fidel Castro tot presidentieel gedelegeerde voor de strijdkrachten benoemd.

Het nieuwe kabinet, waarin voorzitter Agramonte van de orthodoxe oppositiepartij minister van buitenlandse zaken is, telt zeven ministers. Ook de nieuwe legerbevelhebber, kolonel Rubido, en de commandanten van vloot, politie en president van het opperegerechtshof werden beëdigd.

Het programma van Urrutia omvat vele sociale hervormingen maar geen naasting of confiscatie van buitenlandse eigendommen, zo heeft een functionaris van Castro in de V. S. medegedeeld.

De grondwettelijke vrijheden worden hersteld, de universiteiten heropend, bouw van goedkope woningen, ontwikkelprogramma's voor landbouwgebieden, ontwikkelingsprogramma voor de industrie en sociale zekerheid, instelling van een regelingscommissie onder Batista geconfisceerde landerijen en een nieuwe regeling voor de Havanase speelhuizen.

Urrutia heeft afgekondigd dat voortaan de president ministers niet meer met excellentie betiteld moeten worden maar met "burger president" en "burger minister".

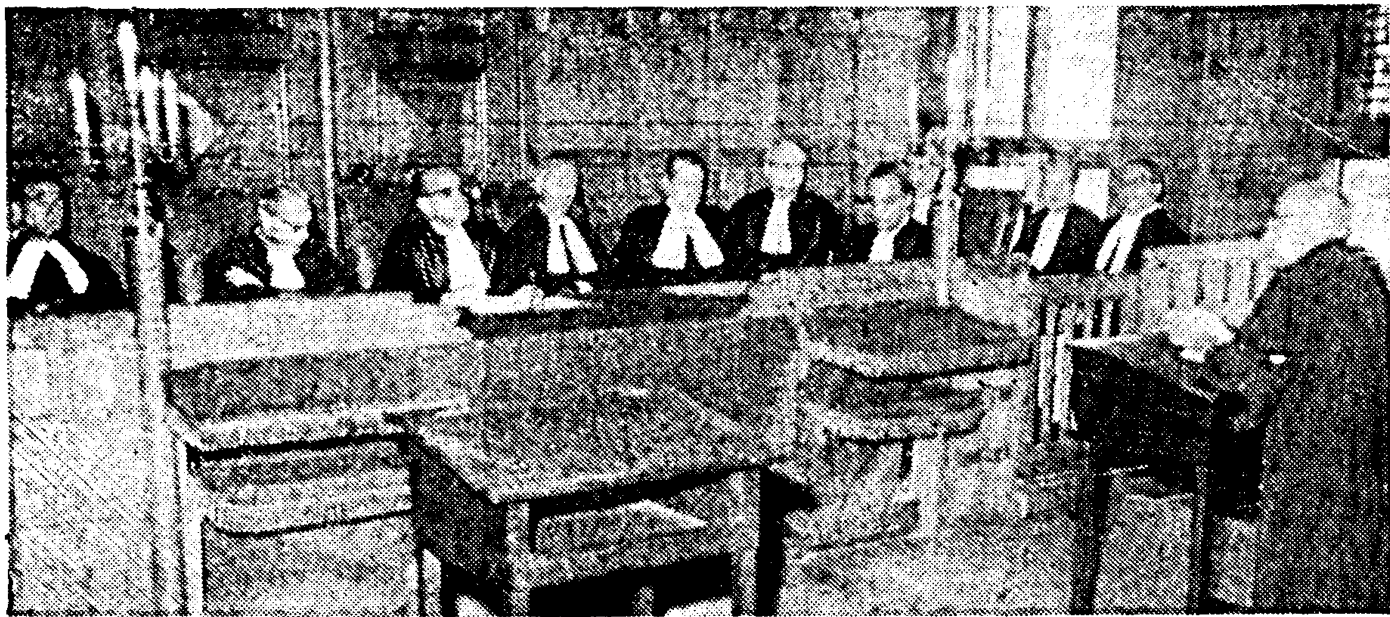
Bij de beëdiging van zijn kabinet heeft Urrutia in een toespraak als zijn mening te kennen gegeven dat het gedaan moet zijn met alle tyrannen van Amerika. Hij had reeds maatregelen getroffen om de presidenten van Nigaragua en de Dominicaanse republiek voor de Verenigde Naties en de organisatie van Amerikaanse landen te laten laken wegens hun verkoop van wapens aan Batista. **Ook moet er een eind komen aan de dictatuur in Paraguay, aldus de voorlopige Cubaanse president.**

De vertegenwoordiger van de Cubaanse opstandelingen te Washington, Ernesto Betancourt, heeft in een interview voor de Amerikaanse televisie verklaard, dat een door Fidel Castro gesteunde regering op Cuba, en suikerindustrie aldaar niet zal nationaliseren, zoals Castro eens heeft voorgesteld.

Nationalisatie zou zijn verworpen omdat dit een onpraktische en onverstandige maatregel geacht wordt. Castro zelf is eigenaar van een plantage en het is twijfelachtig of hij in een stemming zou zijn om mee zijn bezit te nationaliseren, aldus Betancourt.

Washington. — De Amerikanen hebben in het afgelopen jaar ongeveer 5½ miljard dollar voor sigaretten uitgegeven. Dit blijkt uit een rapport van het ministerie van landbouw. De produktie van sigaretten is ten opzichte van 1957 met 4,4 procent toegenomen.

Bijzondere zitting van Hof van Justitie

Een opname tijdens de Bijzondere Zitting van het Hof van Justitie op de Ned. Antillen, waarin hedenmorgen mr L. A. L. Weeber als President geïnstalleerd werd. V.l.n.r.: mrs A. H. Roose. B. Immerzeel, L. A. L. Weeber, J. N. v. Veen, A. de Haseth Möller, F. A. Jas, en de heren G. C. Sprockel, griffier; mr H. v.d. Made, plv. rechter; J. Eleonora en H. A. Maduro, wnd subst. griffiers. Aan het woord is mr D. S. Jessurun Cardozo.

Installatie mr. L.A.L. Weeber als President van het Hof

Hedenmorgen had de installatie plaats van Mr. L. A. L. Weeber tot president van het Hof van Justitie. Het voltallige Hof was aanwezig, met inbegrip van de op het eiland aanwezige rechters-plaatsvervangers alsook de leden van het O.M., waaronder de Advocaat Generaal mr I. de Castro Yohai en leden van de Griffie. Opmerkelijk genoeg bleef de stoel van de Procureur-Generaal onbezet.

Onder de aanwezigen zagen wij voorts de Onder-Voorzitter van de Raad van Advies, Mr Ch. W. de la Try Ellis, de Chef van het Kabinet van de Gouverneur Mr P. G. Hooghoudt, de Gezaghebber van het Eilandgebied Curaçao, Mr M. P. Gorsira, alsook vele vrienden en bekenden van de nieuwe President.

Nadat de Griffier van het Hof de Heer C. G. Sprockel voorlezing had gedaan van het K.B. van 19 december 1958 waarbij Mr Weeber met ingang van 1 januari 1959 werd benoemd tot President van het Hof van Justitie, verklaarde Mr Weeber zichzelf als zodanig geïnstalleerd.

Hierna was het woord aan Rechter Mr B. Immerzeel, die de nieuwe president waarmede hij als rechter al jaren heeft samengewerkt een welkom toeriep in zijn nieuwe taak, die behelst het leiding geven aan de werkzaamheden van het Hof en het vertegenwoordigen van dit College naar buiten. „Wij zijn, aldus spreker in verschillende funkties werkzaam, als rechter-commissaris, als Rechter in Eerste Aanleg en als Hof van Justitie. Doch steeds is het de rechter die handelt en uitspraak doet, waarbij de persoon er niet toe doet. De Heer Immerzeel sprak de hoop uit dat het de nieuwe president nog vele jaren gegeven moge zijn als zodanig leiding te geven aan de werkzaamheden van het Hof.

Het woord was hierna aan de Deken van het College van Advokaten Mr D. S. Jesurun Cardozo. Deze memoreerde in zijn toespraak dat het bij gelegenheden als deze dikwijls gebeurt dat de vertegenwoordiger van de Balie de hoop uitspreekt dat de samenwerking tussen president en Balie goed zal zijn. In dit geval was dit echter niet nodig, aldus spreker, want wij hebben gedurende twaalf jaar de Heer Weeber als rechter kunnen meemaken en kunnen samenwerken, zodat hier geen sprake is van het uitspreken van een verwachting doch van de zekerheid dat deze samenwerking die steeds uitstekend is geweest zal voortduren.

Hierop nam Mr Weeber het woord die allereerst zijn collegae de rechters toesprak en zijn dank betuigde voor de wijze waarop zij zijn werk als waarnemend president in het laatste halfjaar hadden geassisteerd en voor het daarbij getoonde gedegen inzicht in de problemen waarvoor men staat en de wijze adviezen.

„Ons werk", aldus Mr Weeber, „is teamwork. Het dienen van Iustitia is onze taak. Wanneer wij dat altijd voor ogen houden, dan kunnen soms onze wegen iets uit elkaar liggen, dan kunnen zij soms zelfs gevaarlijke kruispunten vormen, maar op het forum der gerechtigheid zullen wij elkaar altijd vinden en als goede iudices elkander de hand reiken en ons verheugen dat wij ons uiteindelijk doel bereikt hebben. En dit is, het zij nogmaals gezegd, want er zijn er die dit niet zien of niet willen zien: het dienen van onze Antilliaanse gemeenschap door eenieder datgene toe te bedelen wat hem toekomt. Het kan voor de betrokkene gunstig zijn, maar ook minder gunstig en zelfs zeer onprettig uitvallen. Maar laat ons deze laatste bedenken, dat dit alles, om met een jurist uit ons Oud-Vaderlands recht te spreken in „goede consciëntie" gedaan is".

De President verklaarde in alles wat hij gezegd heeft ook het personeel van de griffie te willen betrekken. Aan allen bracht hij dank voor de steeds verleende hulp en aan de dames voor de daarbij steeds betoonde charme.

Ook aan de voorzitter van de Antilliaanse vereniging van Praktizijns, Mr Cardozo bracht de Heer Weeber dank voor de hem toegezwaaide lof. Al die lof kwam hem niet toe, meende de Heer Weeber, maar hij wil dit desondanks aanvaarden, omdat hij — aangezien hij het genoegen heeft spreker al jaren te kennen — weet dat hij als goede praktizijn, niet in de eerste plaats de persoon op het oog heeft als wel „onze gemeenschappelijke arbeid". De Heer Weeber zeide daarmede niet slechts het gezamenlijke werk van rechters en praktizijns te bedoelen, doch ook de orias justitiae, waarbij het Openbaar Ministerie ten nauwste betrokken is. Mr. Schaafsma, aldus de President heeft het bij zijn afscheid zo treffend gezegd, dat hij rechter en praktizijn nooit als opponenten heeft beschouwd. Deze zienswijze is volkomen juist. Spreker zou zelfs een stapje verder willen gaan.

„In onze grote familie — bij ons dus die funktioneel het recht dienen —, is nauwelijks voor opponenten in de ware zin des woord plaats. Wij kunnen ons niet tegen HET RECHT opponeren. Wat wij doen is slechts het recht langs zeer verschillende banen benaderen. Ons trefpunt moet immer hetzelfde zijn. De schitterende ster van de iustitia moet onze geleide zijn en tevens ons eindpunt."

De Heer Weeber eindigde zijn toespraak met de wens dat de Almachtige het werk der Justitie steeds moge bijstaan.

Voordat hij tot sluiting van de zitting overging „veroordeelde" de President de aanwezigen tot het nemen van een heildronk in de bibliotheek van het Hof. Deze gaven daaraan gehoor en maakten tevens van de gelegenheid gebruik om de nieuwbenoemde president hun gelukwensen aan te bieden.

Berlijn. — De Duitse schrijver Konrad Beste is op 68-jarige leeftijd in Stadtoldendorf (Holzmingen) overleden. Hij schreef vertellingen en romans. In 1934 kreeg hij van de stad Hamburg de Lessing-prijs.

Helpt de Verkeersveiligheid opvoeren

In mijn hoedanigheid van Minister van Verkeer en Vervoer, ondersteun ik volledig de op 5 januari te beginnen Veilig Verkeersactie, welke uitgaat van de „Vereniging voor Veilig Verkeer op Curaçao" in samenwerking met de Verkeerspolitie en de N.V. Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij.

Ik spreek het vertrouwen uit dat elke weggebruiker in de praktijk medewerkt de verkeersveiligheid aanmerkelijk op te voeren, waardoor het aantal ongevallen daadwerkelijk zal worden beperkt en veel leed bespaard kan worden.

De Minister van Verkeer en Vervoer a.i. F. B. Tromp.

Vandaag begint via de gasolinestations de verspreiding van de eerste „Rijdt-Veilig-Test".

Iedere auto-bestuurder ontvangt er een. Leest het aandachtig. Gooit het niet weg. Bespreekt het met Uw gezin en Uw vrienden. Denkt aan het motto: Helpt mede de verkeersveiligheid bevorderen!

De reis van Z.E. de Gouverneur en mevr. SPEEKENBRINK naar Suriname

Willemstad. — Zoals reeds bekend geworden is, zal Z. Exc. de Gouverneur met mevr. Speekenbrink tussen 19 en 31 januari as. zijn officieel kontra-bezoek aan zijn ambtgenoot in Suriname brengen.

Nadere bijzonderheden over het programma van dit bezoek kunnen nog niet worden gepubliceerd, aangezien hierover nog overleg gaande is. Wel kan reeds worden gezegd, dat aan verschillende plaatsen en projekten in het binnenland van Suriname bezoeken zullen worden gebracht.

Ook kan reeds worden medegedeeld, dat de gouverneur en mevr Speckenbrink reeds omstreeks 10 dezer van Willemstad zullen vertrekken, aangezien het hun bedoeling is een informeel bezoek aan de olieterreinen en installaties van Shell en Creole aan het Meer van Maracaibo te brengen, en daarna enige dagen te Caracas te verblijven.

Op 19 dezer zal dan te Maiquetia per K.L.M. de reis naar Suriname worden aanvaard.

Na afloop van het bezoek aan Suriname zal nog enige dagen informeel in Trinidad worden verbleven. Op 4 februari verwacht de gouverneur per K.L.M.-vliegtuig te Willemstad terug te keren.

Tijdens de afwezigheid van de gouverneur treedt de heer C. Winkel GAZn als waarnemend gouverneur op

Priorin JOSEPHA binnenkort naar Aruba

Willemstad. — Zoals eertijds reeds werd bericht, is Priorin Josepha van de Dominikanessen van Voorschoten de nieuwbenoemde Moeder Vicaria van de op de Antillen werkzame zusters, na haar benoeming in Nederland gebleven in verband met een operatie. Naar thans bekend is geworden, is zij goed herstellende en hoopt binnen niet al te lange tijd naar Aruba terug te keren en daar de plaats in te nemen van zuster Francisca, de vorige Vicaria, die tijdelijk voor zuster Josepha waarneemt.

„Van mei tot mei"

Dr. DREES in zijn mémoires vasthoudend en bedachtzaam

„Als gewoonlijk neigde ik tot voorzichtigheid"

(Van een medewerker in Nederland)

In tegenstelling tot de gewoonte in andere democratische landen zijn vele Nederlandse politieke leiders nogal moeilijk te bewegen hun mémoires prijs te geven aan de openbaarheid. De uitgever van het boek „Van mei tot mei" (Van Gorcum, Assen) prijst zich dan ook gelukkig de minister-president dr. W. Drees bereid te hebben gevonden om op te treden als „lijsttrekker" voor een reeks mémoires en biografieën, waarin ons 20ste-eeuwse verleden zal herleven. Dr. W. Drees heeft in een rustig, onderhoudend geschrift zijn herinneringen aan de bezettingstijd en aan de dagen van de bevrijding samengevat. „Van mei tot mei" is geen meeslepend boek geworden, maar het is wel een werk dat veel détails bevat, die bijdragen tot een beter begrip van de recente geschiedenis en vooral van de figuur Drees zelf. Met de lijnen, waarin hij de gebeurtenissen van de jaren 1940—1945 schetst, tekent de minister-president tevens zijn eigen portret.

Een markante trek in dit portret is, dat de heer Drees, ook waar hij zich richt op de toekomst, het verleden niet gemakkelijk loslaat. Een enkel klein voorval, dat vermeld wordt in deze herinneringen, kan — al levert het dan geen „bewijs" — wellicht een aanknopingspunt bieden om dit te illustreren. In de oorlogsjaren had de heer Drees eens op reis de lijst van de leden der Eerste en Tweede Kamer meegenomen. In verband met de vraag hoe na de oorlog de parlementaire vertegenwoordiging zou zijn ging hij in de trein op deze lijst na wie er overleden waren, wie er bedankt hadden enz. Een landstormman, die hem bezig zag, voegde hem honend toe: „Die paperassen zou ik maar weg doen, met dat gedoe is het toch afgelopen". De schrijver verwijt zich achteraf zijn onnadenkendheid om dit werk in de trein te gaan doen. Wat de lezer sterker treft is echter, dat de politicus Drees op dat moment — het was midden in de bezettingstijd — zich zozeer bezig hield met de vraag hoe het nu toch wel met de oude Kamers stond, een zaak waar het gros der bevolking zich in die dagen bepaald niet druk over maakte. Wanneer dit voorval alleen stond, dan zou het geen vermelding verdienen; het is er echter een uit een lange rij, waaruit men kan opmaken, dat Drees in de bezettingstijd er verre van was het oude politieke schoeisel weg te werpen. Hij was voldoende realist om nieuwe stromingen te onderkennen en er op de duur rekening mee te houden, maar zelf bleef hij vrij sterk doordenken in vooroorlogse politieke termen. Dat de op non actief gekomen voorzitter van de socialistische Tweede Kamerfractie druk tegen de Duitsers geageerd heeft is bekend. Tijdens zijn internering in Buchenwald (oktober 1940 - oktober 1941) had hij, hoewel hij in het kamp met andere politici tot een bevoorrechte groep gevangenen behoorde, voldoende gezien van het immens trieste lot der Joden om zich na zijn terugkeer hun belangen nog meer aan te trekken. Het is wel amusant te lezen hoe de ordentelijke familie Drees er zich op toelegde uit de zakken en handtasjes van mensen, die zij op bezoek kreeg, persoonsbewijzen te rollen om er onderduikers mee te helpen. Bij dit „kleine werk" is het niet gebleven. Voor wat de politieke activiteiten van de heer Drees betreft zij gewezen op zijn voorzitterschap van het Politiek Convent, van het Vaderlands Comité, via dat comité van de Contactcommissie voor de Illegaliteit en tenslotte op zijn lidmaatschap van het College van Vertrouwensmannen.

Maar in afwijking van hetgeen het geval was bij de meeste verzetsorganisaties is bij Drees' anti-Duitse activiteiten de vooroorlogse politieke situatie het vertrekpunt geweest. Bij de lezing van de eerste hoofdstukken van dit boek vraagt men zich meer dan eens af in hoeverre deze trouwe S.D.A.P.-er zich bewust is geweest van de crisis, waarin onze democratie verkeerde bij het uitbreken van de oorlog.

Hij behandelt allerlei besprekingen, die in het begin van de bezettingstijd gevoerd werden tussen de leiders van de oude politieke partijen; gesteld dat aan dit overleg destijds algemene bekendheid was gegeven, zou het dan ons volk ook werkelijk iets gezegd hebben?

In „Van mei tot mei" spreekt de oude partijman, die de accenten soms net andersom legt als ze in de herinnering van velen in feite gelegen hebben. De uitbouw van het Politiek Convent tot het eerste Nationaal Comité behandelend zegt dr. Drees; „Wij waren er ons van bewust, dat men de vertegenwoordigers van het Nederlandse volk onder deze omstandigheden niet geheel in de partijen kon doen opgaan, en dat het overleg en de voorbereidingen niet uitsluitend binnen de partijen moesten worden gehouden". Menigeen die dit leest, zal zich uit die dagen een ander bewustzijn herinneren, namelijk dat men bepaald naar iets nieuws toewilde, waarbij als het dan moest ook nog wel een plaats voor de oude garde ingeruimd zou kunnen worden. De mérites van de beide standpunten kunnen thans buiten beschouwing blijven; het gaat er alleen om te taxeren hoe men destijds dacht.

De zich hier aftekenende verhouding tussen de factoren „behoud" en „vernieuwing" verdient aandacht omdat zij in de periode, die dr. Drees beschrijft, ook later nog enkele malen het politieke beeld heeft bepaald. Zo bijvoorbeeld toen de vraag aan de orde kwam welke volksvertegenwoordiging er na de bevrijding zou moeten optreden en toen men ging werken aan de oprichting van de huidige Partij van de Arbeid.

Naar de mening van velen in het verzet waren tal van Kamerleden in de oorlogsjaren te slap en te weinig actief geweest, zo schrijft dr. Drees. Meer dan zulke leden hadden degenen, die tijdens de bezetting de vlam van het verzet brandende hadden gehouden en de geest van ons volk hadden gesterkt, er recht op dat volk te vertegenwoordigen, aldus de redenering, die vaak gehoord werd in de kring van de illegaliteit. De schrijver stelt echter, dat naar zijn overtuiging de gekozen volksvertegenwoordiging, al was zij overjarig, niet op zij mocht worden gezet; bovendien waren er grote groepen in de illegaliteit, die naar hun karakter geen politiek standpunt konden en mochten innemen. Men is tenslotte tot een compromis gekomen: de oude leden der Staten-Generaal keerden, voor zover mogelijk, terug en de opengevallen plaatsen werden bezet door verzetsmannen, aangewezen door de Nationale Adviescommissie.

Dr. Drees doet zich bij de beoordeling van dit compromis kennen als de rustige middenfiguur, die hij na de oorlog steeds meer geworden is. Hij schrijft „Heel het moeizame, maar tenslotte geslaagde overleg en de met medewerking van het georganiseerde verzet verwerkelijkte constructie hebben geleid tot een beter begrip tussen politici uit de tijd van voor de oorlog en leidende figuren, nieuw opgekomen in het verzet en tijdens de bezetting tot volle ontplooiing gekomen. Daardoor is mogelijk geweest een samenwerking van oud en nieuw, die ons vele moeilijkheden heeft bespaard, die zich in andere landen hebben voorgedaan.

Aan de wordingsgeschiedenis van de Partij van de Arbeid wijdt de auteur een uitvoerig hoofdstuk. Dr. Drees zegt, dat hij nooit de verwachtingen heeft kunnen delen, dat de S.D.A.P., de Vrijzinnig Democratische Bond, de Rooms-Katholieken, de Christelijk-Historischen en misschien ook grotendeels de Liberalen op zouden gaan in één grote progressieve partij. Hij vond deze verwachting niet reëel, maar bovendien vreesde hij, dat wanneer ze wel verwerkelijkt zou worden, de stuwkracht van de nieuwe partij in gevaar zou komen. Hij heeft ook tot omzichtigheid gemaand ten aanzien van het verbreken van de binding zoals die bestond tussen S.D.A.P. en N.V.V. Als er één uitspraak is in dit boek, die de schrijver typeert, dan is het de opmerking, die hij maakt na aangegeven te hebben, dat Vorrink vreesde, dat de socialistische partij het stempel zou krijgen van enkel een partij voor arbeiders te zijn. Dr. Drees zegt hier: „Toch neigde ik als gewoonlijk tot voorzichtigheid". Hij merkt verder op: „Geen socialistische partij is levensvatbaar, die niet sterke wortels heeft in de arbeidersklasse, die tot de kapitalistische verhoudingen toch in duidelijker en scherper tegenstelling staat dan menige andere groep."

Met enige ironie kan dr. Drees er op wijzen hoever sommige politici zich thans verwijderd hebben van een door hen ondertekend manifest, dat werd uitgegeven door de Nederlandse Volksbeweging. Hij citeert enkele punten uit dit manifest: „Drastische beperking van arbeidsloos inkomen, voor zover dit niet voortvloeit uit sociale verzekering of enigerlei vorm als uitgesteld loon genoten wordt"; „Bestrijding van speculaties, die geen produktieve waarde hebben en beperking van dividenden en tantièmes"; „Onderwerping aan directe Overheidsregelingen, d.w.z. socialisatie van de beschikkingsmacht en, indien nodig van de eigendom van alle mijnen, energiebedrijven, grote transportondernemingen, grondstoffenkartels, grote bouwondernemingen e.d." Het manifest was mede-ondertekend door vooraanstaande katholieken en liberalen. Toen de heer Louwes eens aan dit manifest werd herinnerd, antwoordde hij, dat hij graag terugdacht aan de tijd omstreeks de bevrijding, maar dat hij nu ouder en bedachtzamer was geworden......

Die bedachtzaamheid was bij dr. Drees ongetwijfeld eerder aanwezig. Zijn boek „Van mei tot mei" is lezenswaard om hetgeen er in beschreven wordt over de pogingen tot gelijkschakeling van de socialistische organisaties in de oorlog, over de slappe houding van de toenmalige leiding van de VARA, over het optreden van de Nederlandse Unie, over de relaties tussen de voormannen der politieke partijen, over de verhoudingen in de illegaliteit, de kritiek op de regering te Londen, de gebeurtenissen, die zich hebben afgespeeld voor de capitulatie, de bedenkingen ten aanzien van het Militair Gezag en nog zovele andere punten meer. (Een aardige opmerking is bijvoorbeeld, dat Piet Bakker in de oorlog aan dr. Drees vertelde, dat hij na de bevrijding ging meewerken aan Elseviers Weekblad, dat een progressief blad zou worden, de socialistische beweging goedgezind. .) Temidden van al die gecompliceerde, trieste en ook wel eens amusante bijzonderheden interesseert ons echter niet op de laatste plaats de man, die ze beschrijft. Het is tenslotte de minister-president, die in dit boek aan het woord is.

Wat heeft hij gewild met de publikatie van zijn herinneringen? Dr. Drees is te zeer politicus dan dat het hem alleen maar om een verhaaltje begonnen kon zijn — een verhaaltje, dat voor een niet onbelangrijk deel trouwens ook in andere geschriften te vinden is. Als hij de betekenis van het socialisme in en vlak na de oorlog heeft willen beschrijven, dan gaat men er op letten in hoeverre de auteur daarbij een onderscheid maakt tussen het oude en het nieuwe socialisme.

Dr. Drees treedt uit zijn werk naar voren als de typische Nederlander, die zich niet gauw gewonnen geeft. Hij lijkt meer realiteitszin dan fantasie te hebben. Hoezeer ook begrip opbrengend voor de veranderingen in het politieke denken onder de bezettingstijd, heeft hij niet een zodanige beweeglijkheid van geest ontwikkeld, dat hij zelf sterke impulsen gaf tot een wezenlijke vernieuwing van het politieke bestel in ons land. Men zou kunnen concluderen, dat hij in de oorlogsjaren echter is gebleven bij zijn tijd, maar het merkwaardige is, dat hij tenslotte op de tijd, die later komen zou, voor is geweest. Misschien is dit laatste wel hetgeen hij met deze mémoires bewust of onbewust heeft willen aangeven.

Amman. — Koning Hoessein van Jordanië heeft kardinaal Spellman onderscheiden met de „Ster van Jordanië" voor diens hulp bij het werk voor Palestijnse vluchtelingen in Jordanië.

Willemstad. — In de Piscaderabaai Club vond zaterdagavond de traditioneel geworden Nieuwjaarsfuif van de Curaçao Trading Company plaats. Een groot aantal personen, bestaande uit C.T.C.-personeel en genodigden, woonde deze feestavond bij.

De heer M. A. Linnartz, sprak een kort woord tot de aanwezigen, waarbij hij zich vooral richtte tot de C.T.C.-ers, die hij allereerst geluk en voorspoed in 1959 toewenste.

De heer Linnartz bracht dank uit aan zijn naaste medewerkers, t.w. de heren van Dien, de Lijster, Moen en Torres en vervolgens aan de heren van Aggelen, Berghoef, Booi, Eichholtz, Meyer, Nunes en Ossenkopp. Spreker legde er de nadruk op de genoemde namen in alfabetische volgorde te hebben gekozen, speciaal om niet de indruk te wekken, dat de een meer of de ander minder gepresteerd zou hebben. Ook het overige personeel van de C.T.C. betrok de heer Linnartz in zijn dankbetuiging. De aanwezigen een gezellig avond toewensend, besloot de C.T.C.-manager zijn speech.

De zeer verdienstelijk spelende „Vagabundos do Ritmo", die de dansmuziek verzorgde, hield tot laat in de ochtend de feestenden op de dansvloer.

Op de foto: Een overzicht tijdens de sinaasappeldans, waarvoor door de C.T.C. drie prijzen beschikbaar waren gesteld.

Pastoor Th. Bartel blijft nog in Nederland

Willemstad. — Uit Nederland werd bericht ontvangen, dat de gezondheidstoestand van pastoor Th. Bartel, laatstelijk werkzaam in de parochie te Groot Kwartier, thans in zoverre verbeterd is, dat hij voor enkele maanden zijn intrek zal nemen in het klooster van de paters Dominikanen te Ryckholt (L.) waar hij aan de zielzorgwerkzaamheden zal deelnemen. Er is nog geen beslissing genomen omtrent zijn eventuele terugkeer naar de Antillen in de loop van dit jaar.

Politieberichten

Willemstad. — Zaterdag werd assistentie verzocht op Rooi San[…] waar er een ernstige woordenwisseling tussen twee broers van 18 en […] jaar was ontstaan. De oudste wil[de] zijn jongere broer met een kapmes bewerken. Toen de politie ter plaatse verscheen, nam de oudste de benen in de richting van Jan Thiel.

—x—

Zaterdagavond werd assistentie verzocht in de buurt van Nelson B[…] aan de Rooseveltweg. Een onder invloed zijnde 23-jarige jongeman werd ter kalmering ingesloten. [Er] werd een dolkmes in beslag genomen.

—x—

Zaterdagmiddag ontstond er een aanrijding op de koningin Emmabrug tussen een vrachtwagen, een bestelauto en een personenauto. [De] totale schade: ƒ 800.—.

—x—

Zondagavond vond er in Kor[…] Perret een steekpartij plaats. E[en] 18-jarige moest in het Hospitaal worden opgenomen. De verdachte oud 48 jaar heeft bekend. Het m[es] werd in beslag genomen.

—x—

Er werden 9 processen verbaal opgemaakt en 16 assistenties verricht.

De door Dr. Ben Assa opgeleide verpleger Abdoel Soeleiman El Grinaui heeft voor zijn tochten naar zijn patiënten in het grensgebied zijn revolver nodig, maar zal dit teken zijner waardigheid niet graag afleggen, ook niet in de nieuwe kliniek te Beër Sjeva.

Nieuwe KLINIEK voor de Bedoeienen van de NEGEV

GROOT WERK van Nederlandse MEDICUS

Langzaam maar zeker dringt het tot de vijftienduizend Bedoeienen van de Negew, Israëls zuidelijke woestijn, door dat de behandelingen van Dr. Benjamin Ben Assa te verkiezen vallen boven de amuletten en de brandijzers van de derwiesjen.

Dat de behandelingen van de poliklinieken van Dr. Ben Assa belangrijk goedkoper zijn, dan die der medicijnmannen, vormt geen stimulans, integendeel.

In de aanvang begon hij zijn medische missie, onder de auspiciën van het Israëlische ministerie van gezondheid, met kosteloze behandelingen. De respons was zwak en het wantrouwen groot. Want wat immers kan een dokter waard zijn, die voor niets behandelt?

Toen rekenden zijn klinieken een half Israëlisch pond per bezoek, inclusief medicijnen. En daarop begon het al wat beter te lopen. Thans is de prijs één pond per bezoek en het patiëntental stijgt. Maar nog is het wantrouwen niet geheel overwonnen want de derwisj en ook de particuliere arts, die vijf pond rekenen voor een visite en enige tientallen wanneer het om uitvoeriger behandelingen gaat, moeten toch noodzakelijkerwijs ook vijfmaal of tienmaal zo goed zijn.

Maar de faam van Dr. Ben Assa en zijn staf heeft zich de laatste jaren toch zeer verbreid. hetgeen uiteraard vooral te danken is aan de vaak verbluffende resultaten, die bereikt werden.

De statistiek begon eerst in 1955, in negen maanden van dat jaar bezochten 5.760 patiënten de klinieken; de eerste elf maanden van 1958 zagen 10.301 patiënten.

Dr. Benjamin Ben Assa is de Hebreeuwse of Arabische naam van de leerling van de Amsterdamse Universiteit, B. van Esso, zoon van de bekende Amsterdamse medicus I van Esso Bzn., die nog altijd in Amsterdam practijk houdt. Maar van Bedoeienen-patiënten is het teveel gevraagd om de naam van Esso te gebruiken. Ben Assa daarentegen biedt geen enkele moeilijkheid en klinkt volledig en goed Arabisch.

De afgelopen week is dokter van Esso Junior door de Israëlische minister van gezondheid, I. Barzilai, in het zonnetje gezet wegens zijn pioniersarbeid onder de Bedoeienen.

In Beër Sjeva, de hoofdstad van Israëls zuidelijke district, is zojuist de nieuwe centrale polikliniek voor de Bedoeienen geopend met een grote plechtigheid. Maar voordat de minister zijn speech kon beginnen, uitten de aanwezige Bedoeienen hun waardering, toen Dr. Ben Assa op het podium verscheen en de verzamelde menigten in een spontaan applaus uitbarstten voor „hun" dokter.

Bij het aanhoren overigens van de lof, die hem toegezwaaid werd, zat de jeugdige medische pionier er even onbewogen bij als wanneer hij de vierwiel-aandrijving van zijn jeep aanzet om deze over de ongebaande paden van de Negew-woestijn te sturen, op weg naar één van de achttien verschillende stammen, wiens wonderdoener hij zo langzamerhand geworden is.

De nieuwe kliniek in Beër Sjeva bevat twee spreekkamers, een behandelkamer, een laboratorium, kantoren en twee wachtkamers — één voor dames, één voor heren.

Op verschillende andere plaatsen in de Negew werden de afgelopen jaren al eerder kleine poliklinieken ingericht, waar dokter van Esso regelmatig de ronde doet, maar de centrale kliniek in Beër Sjeva voorziet in een dringende behoefte. Van hieruit worden de patiënten die specialistische behandeling behoeven, dan wel ziekenhuis-opname, verder gedirigeerd naar de juiste instituten en ziekenhuizen.

Eén van de interessantste experimenten door dokter van Esso ondernomen en met volledig succes bekroond is de opleiding van verpleegsters en verplegers uit de Bedoeienenstammen zelf. De resultaten die hij tot nu toe met twee verpleegsters en twee verplegers, als welwillende, maar analfabete helpers tot hem gekomen, heeft bereikt, zijn opmerkelijk.

De meest voorkomende ziekte onder de vijftienduizend Bedoeienen van de Negew is de tuberculose, welke onder hen ongeveer vijfmaal zoveel voorkomt als onder de Joodse bevolking van Israël. Een enorm programma van longonderzoek, onmiddellijke hospitalisatie, BCC-injecties bracht het aantal gevallen reeds drastisch terug.

Van de activiteiten op het gebied van de preventie dienen genoemd te worden de vaccinaties tegen pokken en tegen poliomyelitis.

Bij de plechtigheid in Beër Sjeva waren alle achttien sjeiks van alle achttien stammen aanwezig, verschillende Arabische parlementsleden en vele andere persoonlijkheden. Na afloop reisde het gezelschap naar de stam van Sjeik Moessa El Attané, waar men in de tent van de Sjeik aanzat aan een grote traditionele Bedoeienen-maaltijd en waar ook Dr. Ben Assa met voorloochening van zijn moeizaam doordringende hygiëne-lessen naar goed Bedoeienengebruik met de handen in de grote schalen met schapenvlees, kippen en rijst tastte.

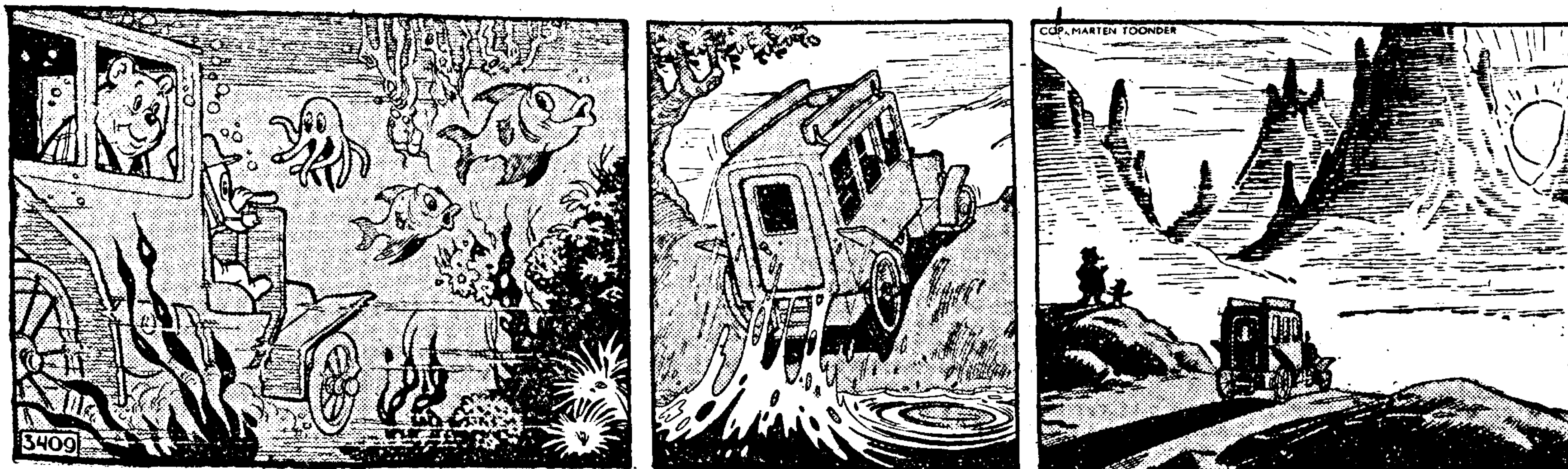
Ook onder de Bedoeienen van de

(Vervolg naar pag. 4)

Dr. Benjamin Ben Assa, (vroeger van Esso), in gesprek met de Bedoeienensjeik Moessa El Attané tijdens de ceremonie te Beër Sjeva.

TOM POES EN DE KWANTEN

3409 Heer Bommel keek wel even vreemd op toen de autobus onder water verdween, dat spreekt.

„Kan dit geen kwaad?" vroeg hij.

„Dat ligt er aan", zei de chauffeur. „Als u vindt, dat het kwaad kan, dan is dit niet zo goed. Maar als u denkt dat dit wel gaat, dan gaat het wel".

......

„O", zei heer Ollie. Hij moest deze woorden even laten bezinken en daarom keek hij peinzend een schooltje vissen na, dat glimlachend passeerde. Fraaie wieren wuifden het voortborrelende voertuig na en menig weekdier opende de schelp om een blik op hem te kunnen werpen.

... .

„Ik denk, dat het wel gaat", hernam heer Bommel na een poosje. „Dit is zelfs een heel mooi waterschap, als u begrijpt, wat ik bedoel. Maar begrijpen doe ik het niet helemaal.

„Beglijpen is een lelijk dling," zei de ander. Zijn stem bubbelde een beetje omdat hij onbeschermd in het water zat: maar verder scheen hij geen lasten te ondervinden. „Wie alles wil beglijpen, moet velwachten, dat hij veel geglepen wordt", voegde hij er aan toe, de bus op vaardige wijze weer tegen de andere oever opsturend. Toen remde hij en kwam van zijn zitplaats af. „Kijk", zei hij, „is dat Goesting?"

„Een vreemde vraag", meende heer Ollie uitstappend. Hij stond nu aan de rand van een diepe vallei, die door nevels aan het oog onttrokken was. De zon kwam juist op en wierp een gouden bloed op de wolkenslierten. Het was een beeld van rust in de prille morgen; het enig geluid was het gekwinkeleer van vogeltjes, dat uit het dal naar hen opsteeg.

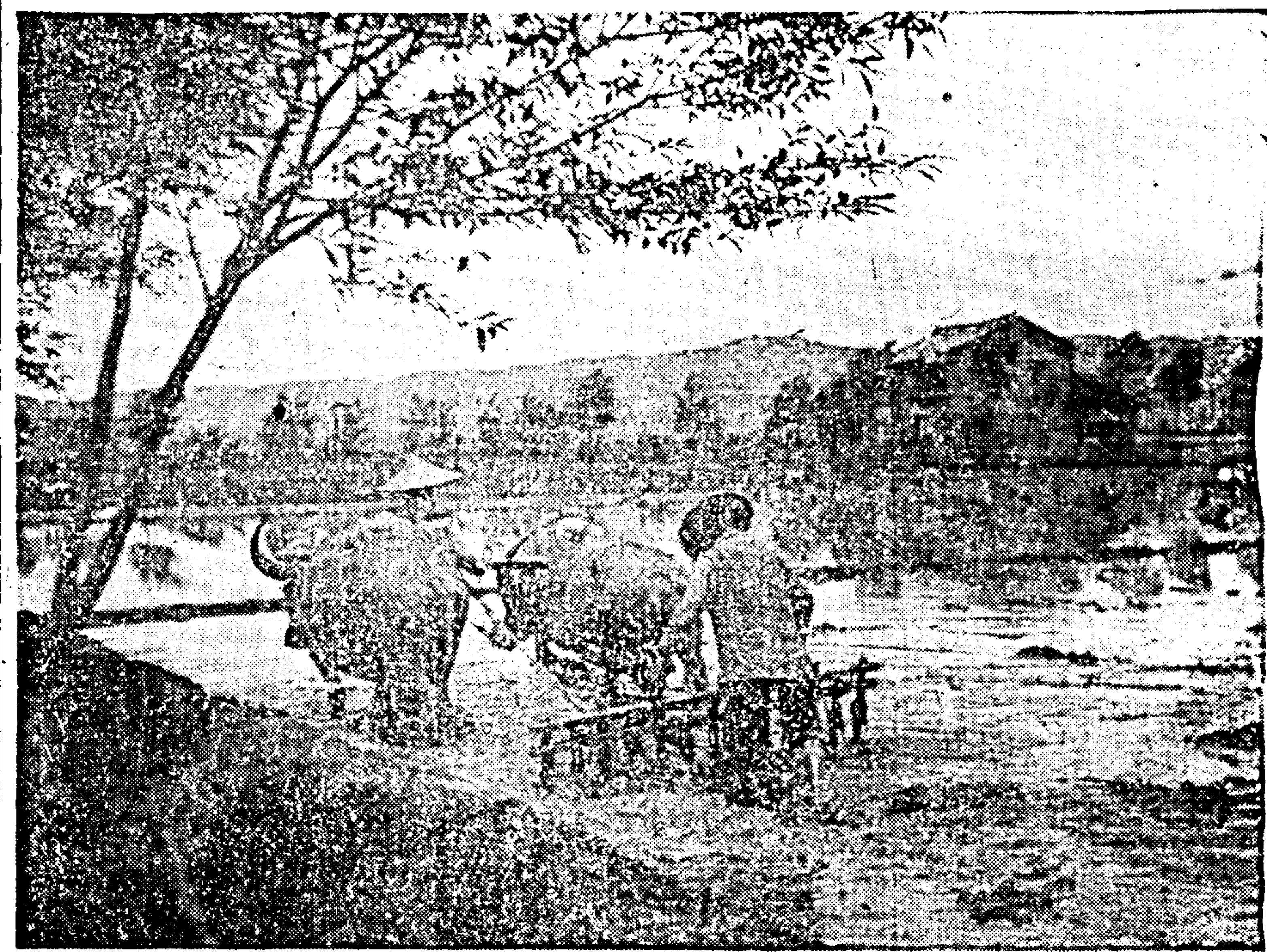
...

„Heel mooi", mompelde heer Bommel. „Ik weet niet of dit Goesting, is, want u bent de chauffeur en niet ik. Maar ik hoop, dat dit het is, als u me volgen kunt".

„Heel goed!" riep de chauffeur uit. „Dan is dit het!"

CHINESE „COMMUNES" vormen een bedreiging voor het gezin

Militarisering van het gehele leven is een stap op de weg naar het communistisch ideaal

Chinese landarbeiders aan het werk op de rijstvelden. Hoewel Peking alles in het werk stelt om de landbouw te moderniseren, worden in het grootste deel van China nog primitieve werktuigen gebruikt.

(van een bijzondere correspondent)

Alle voorvaderen van Wang Li hadden het feest gevierd van Tsao Tsjen, de god van de keuken. Vorig jaar nog heeft Li dat gebruik zelf in ere gehouden. Op het ogenblik is de traditie verbroken. Er is in zijn huis geen stookplaats meer, geen keuken, en ook geen ander centrum van familieleven. Want de boer Wang Li maakt voortaan deel uit van een „volkscommune".

Dit pakkende tafereel, dat waarschijnlijk nog niet de kans heeft gekregen algemeen van toepassing te zijn, wordt geschetst door een correspondent in Peking van een Joegoslavisch communistisch blad. Nauwelijks enkele maanden na de vorming van de eerste „volkscommunes" wordt dus het gezin — deze essentiële kern van de menselijke samenleving — in China met verdwijning bedreigd. Dat zou althans de situatie zijn in die delen van het Chinese platteland, waar 95 pct. van de boeren-haardsteden is gegroepeerd in dergelijke „fundamentele eenheden van de toekomstige socialistische samenleving". In de steden en industriële centra is de vorming van „communes" pas begin oktober begonnen, maar zij voltrekt zich thans in een steeds sneller tempo. De toegepaste werkwijze laat geen spoor van twijfel bestaan over het lot van het gezin, zoals dat in China altijd heeft bestaan. Toen in oktober de eerste industriële „commune" in China was gevormd — in de provincie Sjansi — werden in enkele dagen tijds zelfs duizenden arbeiders uit hun min of meer afgelegen woonplaatsen overgebracht naar de onmiddellijke omgeving van de onderneming, waar zij werkzaam waren. Net als in de plattelandscommunes wordt het leven er op een paramilitaire of zelfs militaire wijze ingericht. De arbeiders worden verdeeld in regimenten, bataljons, compagnieën enz. De arbeiders en employés „leven, werken, gebruiken hun maaltijden, studeren en besteden hun vrije tijd gezamenlijk". Militaire instructie en politieke en ideologische opvoeding zijn er verplicht voor iedereen.

De Chinese communistische leiders tonen zich opgetogen over de resultaten van deze „sociale omwenteling in de stad", die hen in staat stelt het arbeidsverzuim aanzienlijk te beperken en hun greep op de massa weer te versterken. „De communes", zo heeft Loe Ting-ji, lid van het Politburo van de Chinese communistische partij, gezegd „vormen een uitstekend middel om de produktie te vergroten, de communistische opvoeding tot haar recht te doen komen en de nieuwe communistische mens te vormen".

Op het platteland zijn de „volkscommunes" gevormd door de samenvoeging van verscheidene landbouwcoöperaties; de collectivisatie van de landbouwgronden had al in 1956 nagenoeg haar beslag gekregen De aldus geschapen grotere en economisch belangrijkere eenheden houden zich, binnen het kader van hun territoriale bevoegdheden, bezig met zowel landbouwwerkzaamheden als industriële, commerciële, sociale en zelfs militaire activiteiten.

Een van de eerste plattelands-communes, „Spoetnik" geheten, omvat zeven-en-twintig voormalige agrarische coöperaties met in totaal negenduizend boerderijen. Zij is thans verdeeld in zeven-en-twintig „produktie-regimenten" en 87 „produktie-bataljons". De leden van deze commune moeten al hun bezittingen delen met de anderen. De produktiemiddelen (o.a. het land en het vee) zijn „eigendom van het volk" geworden De verstrekking van levensmiddelen is gratis, maar de beloning in liquide middelen gering. De „coöperatie", waar de privé-eigendom nog bestond, wordt nu, gaande in de richting van het communisme, „eigendom van het volk", hetgeen in de praktijk wil zeggen: „van de staat".

Ontdaan van al zijn bezittingen, afgezien van enkele dingen voor persoonlijk gebruik, zoals bed, kleren, horloge en fiets, maakt de Chinese boer thans een ontwikkeling door, waaruit hij tenslotte als „soldaat-arbeider" te voorschijn zal komen. In de provincie Sjansi telt het „arbeiders-leger" meer dan vier miljoen mensen, werkzaam in de landbouw en de industrie, terwijl in Setsjwan acht miljoen „soldaat-arbeiders" de bergen zijn ingestuurd om daar ijzererst te delven en staal te produceren.

Wat de Chinese vrouw betreft, zij heeft thuis ook al niets meer te zoeken: trouwens, het huis is niet eens meer haar eigendom. In afwachting van het ogenblik, waarop de „commune het werkelijke „collectieve leven zal organiseren, met gemeenschappelijke woonverblijven, komt de Chinese huisvrouw, wier man meestal ver weg is voor ander werk met andere „produktie-regimenten", alleen nog maar thuis om er de nacht door te brengen. Bevrijd van alle huishoudelijke arbeid — waarin voortaan de commune voorziet — en van de zorg voor de kinderen — die in crèches en internaten zijn ondergebracht — zal ook de Chinese vrouw uitsluitend voor de gemeenschap werken.

In afwachting van de oude dag, die hun het recht zal geven de „verblijven der gelukzaligheid" binnen te gaan waar de volkscommune de levensvreugde garandeert, worden de Chinese vrouwen nu gebruikt voor werkzaamheden, die hen nog wel eens met weemoed aan hun huishoudelijke werkjes zullen doen terugdenken. In een bepaald district van de provincie Honan delven meer dan vijftienduizend vrouwen, verdeeld in speciale brigades, ijzererts; zij bouwen er kleine hoogovens en fabriceren staal. Want, zo wordt van officiële zijde verklaard, „het leven in de communes zal de vrouwen in staat stellen hun intelligentie, hun gaven en fysieke kracht volledig te ontplooien".

Wat komt er dan van het gezinsleven terecht?

„Wang Li en zijn vrouw zijn thans leden van de produktie-eenheden, die op militaire leest zijn geschoeid Zij gaan van huis op het ogenblik, dat de sterren beginnen te verbleken en zij komen pas weer terug tegen de tijd, dat de sterren opnieuw aan het firmament verschijnen. Dan gaan zij eten in de gemeenschappelijke cantine Vervolgens zijn er militaire oefeningen, vergaderingen of avondlessen. Pas daarna, laat in de avond, kunnen zij in hun woning terugkeren" schrijft de Joegoslavische journalist.

Het is wel interessant te vermelden, dat de vorming van volkscommunes en de daarmee gepaard gaande militarisering van het leven in China pas in augustus van dit jaar is bevolen. Niets deed zo'n drastische wending in de algemene politiek van het regime voorzien. In 1956 was een twaalfjarenplan afgekondigd en de hergroepering van agrarische coöperaties, waarmee begin 1958 een aanvang werd gemaakt, gaf aanleiding te veronderstellen, dat het hier ging om een maatregel, zoals die een jaar tevoren in de Sovjet-Unie was uitgevoerd.

Moet men de oorsprong van de „volkscommunes" zoeken in een experiment, dat door een voormalige nationalistische generaal en zijn leger in de provincie Sinkiang is gewaagd en tot een goed einde gebracht?

De hypothese is niet onhoudbaar.

In 1949 koos generaal Ta Tse-joe van het Kwomintang-leger de zijde van Mao Tse-toeng en hij nam honderdduizend soldaten mee, die enige tijd later optraden als „soldaat-arbeiders". Zij werden niet gedemobiliseerd, zij bleven een strikt-militaire discipline in acht nemen, hetzij als landarbeiders, leden van de verschillende boerderijen die zij hadden gesticht, of als aanleggers van kanalen en stuwdammen. Bij hun werk waren zij steeds verdeeld in secties, compagnieën, regimenten en zelfs divisies.

In Sinkiang ging het echter om een uniek geval en in verhouding tot de mannen waren de vrouwen veel te gering in aantal om hen bloot te stellen aan de harde arbeid, die zij thans in het overige China verrichten.

Wat er van zij, de instelling van „volkscommunes" verloopt niet zonder moeilijkheden en het streven van de autoriteiten stuit dikwijls op verzet, soms zwijgend soms duidelijk uitgesproken. In de reeds genoemde commune „Spoetnik" was 40 procent der boeren voorstanders van de instelling, terwijl 43 procent „vol bezwaren" was en de anderen hadden blijk gegeven van „ideologisch verzet". Deze mededeling is ontleend aan de Chinese communistische bladen.

Als de commune eenmaal is ingesteld, uit zich dit „ideologisch verzet" in de vorm van sabotage, zoals de vergiftiging van 1.8 miljoen vissen, diefstal van graan, het clandestiene omhakken van fruitbomen en allerlei verduisteringen. In nog veel sterkere mate heeft de afschaffing van de privé-eigendom een algemene ontstemming teweeg gebracht bij de voormalige grondbezitters, en niet eens alleen bij de grootgrondbezitters, en zij zijn in hun verzet gesteund door leden van de communistische partij.

De vorming van „volkscommunes" in China en de opofferingen, die van de bevolking worden geëist, worden door de leiders voorgesteld als noodzakelijk voor de opbouw van de communistische maatschappij, waar iedereen werkt naar vermogen en ontvangt naar behoefte, een maatschappij, waar het algemeen welzijn verzekerd moet zijn.

Geitenherders in zuid-west China. De man met de hoed (rechts) is een regeringsambtenaar, die de gang van zaken komt inspecteren.

Wat zullen de stimulansen zijn voor verder economisch herstel in de V.S.?

Werkgelegenheidsbeeld blijft zorgen baren

(Bijzondere correspondentie uit New-York)

Het economisch herstel dat in de Verenigde Staten nu ruim zes en een halve maand aan de gang is, vertoont in de laatste weken enige tekenen van vertraging, hetgeen onder meer blijkt uit de slechts lichte stijging van het indexcijfer van de industriële produktie in oktober j.l. met 1 punt tot 138 in vergelijking met de voorafgaande maand. Toch zijn de economische deskundigen over het algemeen van mening dat dit nog niet de min of meer normale vertraging is die ieder economisch herstel na zijn beginperiode ondergaat. Men is er dan ook wel van overtuigd dat het herstel zal doorzetten zij het wellicht in iets trager tempo, maar men is er niet zeker van wat nu de voornaamste stimulerende krachten zullen zijn voor de opleving in de komende maanden. Een verdere krachtige stijging van de vraag vooral naar duurzame produkten zal nodig zijn, waarbij een hernieuwde voorraadvorming er belangrijk toe kan bijdragen om de industrie weer een vollediger deel van haar produktie-capaciteit te doen benutten en zodoende de werkgelegenheid verder te doen toenemen. In dit verband is het interessant, dat de verwachtingen ten aanzien van omzet en produktie in de auto-industrie in de naaste toekomst vrij optimistisch zijn. Werden enige weken geleden voor 1959 nog omzetcijfers genoemd van 5 à 5 1/2 miljoen auto's thans is dit cijfer op grond van de jongste verwachtingen opgevoerd tot 5 1/2 à 6 miljoen. Als deze gunstige ontwikkeling inderdaad plaats zal vinden, dan zal dat de krachtige stimulans voor de economie betekenen waarop men zit te wachten.

Het werkloosheidsbeeld voor de komende maanden is niet erg bemoedigend. Immers met de winter in aantocht zal de bedrijvigheid in de agrarische sector en in de seizoenbedrijven aanzienlijk afnemen, hetgeen zijn invloed zal uitoefenen op de totale werkgelegenheid, wat tot gevolg kan hebben dat tegen januari a.s. de werkloosheid 4½ miljoen personen zal bedragen tegen 3,8 miljoen in oktober j.l.

Men verwacht dat deze hoge werkloosheid zal aanhouden tot het komende voorjaar en dat eerst te zijner tijd in 1959 de werkgelegenheid een nieuw hoogtepunt kan bereiken en de werkloosheid tot meer „normale" proporties zal dalen. De sterke stijging van de produktiviteit gedurende het herstel is van invloed geweest op het werkgelegenheidsbeeld.

Immers toen de produktie na de recessie weer toenam ging men eerst over tot een intensiever gebruik van de produktiemiddelen, terwijl ook de werkweek langer werd en de arbeiders dus langer en intensiever werkten dan in een tijd van slapte. Hierdoor was het niet onmiddellijk nodig om in gelijke mate als de produktie steeg nieuwe werkkrachten in dienst te nemen. Derhalve liep de produktiestijging gedurende de beginperiode van het herstel op de stijging vooruit. Hierin komt natuurlijk ook tot uiting het streven van het bedrijfsleven de winstcapaciteit op te voeren door de kosten van de hogere produktie zo laag mogelijk te houden, hetgeen dus mogelijk was door met hetzelfde produktieapparaat meer eenheden te produceren, terwijl de stijging van de loonkosten zoveel mogelijk werd beperkt.

Men heeft berekend dat een stijging van de produktiviteit van 3 pct. in het komende jaar beperking van de werkgelegenheid zal geven van 500.000 arbeidsplaatsen alleen al in de industrie. Voor de economie in totaal zou dit neerkomen op ca 2 miljoen minder arbeidsplaatsen. Om dus in de praktijk een terugdringen van de werkloosheid tot meer normale verhoudingen te verwezenlijken is het dus nodig het produktie-apparaat zodanig uit te breiden dat werkgelegenheid gecreërd wordt die in staat is om ten eerste de werkloosheid op te vangen die geëmineerd is door de stijging van de produktiviteit, ten tweede de te hoge werkloosheid van de komende maanden ongedaan te maken en de normale toename van het aantal werkkrachten ieder jaar met 700.000 à 800.000 personen op te vangen. Voorwaar geen licht taak.

De vakbonden hebben inmiddels niet nagelaten erop te wijzen, dat, wat zij noemen een scherpe stijging van de industriële produktiviteit, de winsten van de maatschappijen, alweer volgens de vakbonden, naar recordniveaus worden gestuwd. Het achterblijven van de werkgelegenheid noemt men een ernstige bedreiging van het aan de gang zijnde herstel en derhalve achten de vakbonden loonsverhoging, meer steun aan de werklozen en een herziening van de belasting- en geldpolitiek noodzakelijk, alles om de consumptie en daardoor de produktie en de werkgelegenheid krachtig te doen stijgen.

De stijging van de produktiviteit, aldus hebben de vakbonden doen weten, zal dan ook bij toekomstige onderhandelingen over loonsverhogingen en verkorting van de werkweek een van de voornaamste factoren zijn, waarop men zijn eisen zal baseren. Men verwijt het bedrijfsleven, dat het alleen de vruchten wil plukken van de miljardeninvesteringen, die voor rationalisatie en automatisering zijn aangewend. Er wordt op gewezen, dat de hogere produktiviteit ook niet geleid heeft tot een prijsdaling van de produkten, zodat de winstmarge en de aandelenkoersen stijgen. Een hoog peil van de werkloosheid kan, aldus is men van mening, in de komende maanden de opleving vertragen of zelfs beëindigen, omdat de vraag naar de produktie niet in voldoende mate zal stijgen om aan de economische activiteit een krachtige stimulans te geven.

Wat nodig is, is een voortgaand snel herstel van de koopkracht en daardoor van de omzetten en de produktie om aldus werkgelegenheid te scheppen voor alle Amerikanen die willen en kunnen werken.

Tegelijkertijd hebben de vakbonden een rapport gepubliceerd, dat een plan inhoudt om te komen tot een actie van de overheid ter vermijding van prijsstijgingen. Men wil n.m. een controle op lonen en prijzen ten tijde van oorlog of een economische noodtoestand. Er zou een commissie moeten komen bestaande uit vertegenwoordigers van werkgevers, werknemers en regering om alle aspecten te bestuderen van de prijsstructuur van de factoren die de kosten van levensonderhoud doen stijgen. Gepleit wordt ook voor een regeringsinstantie die de bevoegdheid heeft om de voornaamste bedrijven in belangrijke bedrijfstakken, zoals bijv. auto's en staal, te verplichten hun plannen tot prijsstijging te voren bekend te maken en er een openbare „hearings" over te houden. Deze instantie zou niet de macht hebben om prijsstijgingen te verbieden maar wel om regelend op te treden.

Wat betreft de winsten van de maatschappijen in het derde kwartaal '58 blijkt uit gegevens van de First National City Bank over 708 grote ondernemingen, dat de resultaten in dit kwartaal 17% beter waren dan in het tweede kwartaal 1958. Dit lijkt op het eerste gezicht nogal gunstig, maar men moet niet vergeten dat de vergelijking van het derde met het tweede kwartaal niet zuiver is. Als men het derde kwartaal 1958 vergelijkt met hetzelfde kwartaal 1957 dan blijkt bijv. dat de resultaten nog 6% beneden die van laatstgenoemde periode blijven. Terwijl de resultaten van de eerste negen maanden van het lopende jaar altijd nog 23% onder die van dezelfde periode in 1957 liggen.

In verband met de vertraging in het economisch herstel waarvan hierboven werd gesproken is het interessant dat een van de grote Amerikaanse banken er op wijst dat de anti-recessiepolitiek en de anti-inflatiepolitiek, zoals die respectievelijk door het Congres en door de Federal Reserve Board worden gevoerd, dringend enige aanpassing aan elkaar behoeven, omdat deze elkaar doorkruisen en het in belang van beide is de toepassing in de praktijk met zo groot mogelijk effect te doen geschieden. De bank waarschuwt ervoor, dat het begrotingstekort van 12 miljard dollar, dat men in het begrotingjsaar 1958/59 verwacht, anders wel eens meer pro-inflatie dan anti-recessie en de krapper-geld-politiek wel eens meer pro-recessie dan anti-inflatie kan werken.

Tenslotte nog iets over de verwachtingen, op grond van bestaande plannen, inzake de kapitaaluitgaven van het bedrijfsleven in 1959 voor expansie. Deze investeringen zullen wel een lichte stijging vertonen ten opzichte van die van het lopende jaar, maar ze zullen naar schatting toch altijd nog 15% blijven onder het recordjaar 1957. Alhoewel de realisatie de verwachtingen kan overtreffen zal men in 1959 toch niet een al te grote stimulans van de kapitaaluitgaven op het economisch herstel mogen verwachten.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

44—42 Intussen heeft Svein in de grafheuvel niet stil gezeten. Hij is gewend geraakt aan de schemerige duisternis en op onderzoek gegaan in de hoop ergens een opening te vinden. Het baat hem echter niet. Er is geen enkele mogelijkheid zonder hulp van buitenaf er weer uit te komen. Hij weet dat de Noorman niets onbeproefd zal laten, hem te redden, maar de vraag is, of Eric en zijn mannen zelf niet in moeilijkheden verkeren.

Zo zit Svein daar, alleen met z'n allesbehalve opwekkende gedachte, als hij eensklaps geruis boven zich hoort en er een kluit aarde op hem valt. Vol verwachting springt de lange Sakser op. „Ha", mompelt hij. „Er komt redding", Voor alle zekerheid geeft hij nog geen teken van leven en het kon wel eens wezen, overlegt hij, dat het de Noorman en zijn makkers niet eens zijn. Hij trekt zich in een verre hoek terug en ziet verbaast hoe een groot donker voorwerp aan een touw naar beneden komt zakken. Dan was alles weer stil.

Svein verroert geen vin...... tot ineens het geluid van snikken tot hem doorklinkt. Langzaam nadert hij de plaats waar het donkere voorwerp is neergekomen, en verbijstert ontwaart hij, bij het flauwe schijnsel dat uit de grot komt, de gestalte van een meisje.

1500 woningen door brand op Japans eiland verwoest

Tokio. — De kustplaats Konija op het Japanse eiland Amami van de Roe Kioe Archipel is dezer dagen geteisterd door een zware brand, die meer dan vijftienhonderd woningen verwoestte, waardoor zevenduizend mensen dakloos werden. Tien personen liepen verwondingen op. Japanse schepen en acht Amerikaanse oorlogsbodems vertrekken naar het eiland om hulp te verlenen.

Diplomatieke vertegenwoordiging tot ambassade verheven

Den Haag. — Het ministerie van buitenlandse zaken maakt bekend: de regering van het koninkrijk der Nederlanden en de regering van de Dominikaanse republiek zijn in gemeenschappelijk overleg overeengekomen wederzijds hun diplomatieke vertegenwoordiging te verheffen tot de rang van ambassade.

Paard op zoek naar oude stal

Drie maanden geleden kocht iemand in het Engelse plaatsje Dunmow een paard, Charlie, van een boerderij in Wales. Vrijdag van de vorige week was Charlie, die heimwee had, verdwenen. Sindsdien volgen politiemannen, wegenwachters en boeren het spoor van het paard, dat linea recta leidt naar de stal in Wales. Charlie is al meermalen gesignaleerd, maar niemand is er tot nu toe in geslaagd hem dicht genoeg te naderen om hem te grijpen. Charlie zwoegt verder. En het is werkelijk zwoegen wat hij doet. Met de kerstdagen wil hij kennelijk in de oude vertrouwde stal zijn en daarom maakt hij geen omweggetjes.

Vijf verkeerswegen is hij al overgestoken, verschillende steden is hij gepasseerd, twee zeer belangrijke en drukke spoorbanen heeft hij gekruist en hij heeft acht rivieren moeten overzwemmen. Charlie houdt vol. Met een snelheid van rond dertig kilometer per dag zoekt hij zijn weg westwaarts.

V.S. sluit nieuwe militaire akkoorden met PERZIE

Londen. — Een commentator van Radio-Moskou heeft gezegd, dat de Ver. Staten hun militaire hulp aan Perzië heer dan tweemaal zo groot zullen maken als thans. Verder gaan de Amerikanen het aantal vliegvelden uitbreiden en in het zuiden troepen aan land brengen. Deze Amerikaanse besluiten maken, aldus de commentator, deel uit van de voorbereidingen tot het sluiten van nieuwe militaire akkoorden met Perzië, Turkije en Pakistan. De Sowjet Unie kan niet werkeloos blijven toezien, terwijl de Ver. Staten militaire voorbereidingen in Perzië treffen. De grenzen van de Sowjet Unie zijn daarvoor te dichtbij, aldus de commentator.

Italië herdacht aardbeving van 50 jaar geleden

Rome. — Italië heeft de aardbeving herdacht, die vijftig jaar geleden de steden Messina en Reggio de Calabria alsmede een aantal kleinere plaatsen verwoestte en aan meer dan honderdduizend mensen het leven kostte.

Paus Johannes sprak voor de Vatikaanse radio een herdenkingsrede uit, waarin hij vooral de nadruk legde op de hulpvaardigheid, waartoe de ramp in binnen- en buitenland had geleid. Ook vergeleek hij de katastrofe van vijftig jaar geleden met de krachten, die de R.K. Kerk nu bedreigen. In dit vreselijke uur, waarin de geest van het kwaad alles in het werk stelt om de heerschappij van God teniet te doen, moet alle energie worden aangewend om dit rijk te verdedigen, als gij wilt voorkomen, dat uw stad in een veel grotere ruïne wordt herschapen dan vijftig jaar geleden met Messina het geval was, aldus de Paus.

—S—

Tokio. — De toren van Tokio die met zijn 332 meter de hoogste van de wereld is, is plechtig voor het publiek opengesteld in tegenwoordigheid van verscheidene leden van de Japanse keizerlijke familie en andere Japanse autoriteiten.

De toren zal fungeren als antenne voor televisie-uitzendingen.

—:—

Manilla. — De regering van de Philippijnen laat geen schepen van communistische eigenaars meer in de haven toe. Dit als onderdeel van haar politiek om geen betrekkingen met communistische landen te onderhouden.

Een en ander is meegedeeld door president Garcia.

GOED AFGELOPEN

(Van een medische medewerker)

De aanleiding tot het schrijven van deze rubriek is 'n voorval dat ik onlangs heb meegemaakt en dat aan een jongentje bijna het leven heeft gekost, maar dat gelukkig goed is afgelopen. Het kind was een der zeer vele slachtoffers van het verkeer. Men kan zich afvragen of het zin heeft, dat de wetenschap zich inspant om allerlei ziekten te bestrijden en zodoende de jeugd steeds gezonder te maken, als deze vooruitgang volkomen teniet wordt gedaan door de verkeersmoloch. Het gaat hier niet om de individuele schuldvraag, want het is wel zeker dat in een groot deel van de gevallen de bestuurder van een voertuig geen schuld treft.

Zo ook in het genoemde geval. Het betrof een schooljongen die, aldus de verhalen van zijn kornuiten, al spelend de rijweg opliep, werd aangereden door een fietser en met het hoofd op straat viel. Er scheen niet bijzonders aan de hand te zijn, want het kereltje stond zelf op en ging op eigen gelegenheid naar huis. De fietser, waarschijnlijk blij dat het goed afliep, vervolgde zijn weg en de zaak leek afgedaan. Het kind had blijkbaar geen hersenschudding, want daarbij behoort een korter of langer durende periode van meestal lichte bewusteloosheid, waarna hoofdpijn, sufheid, misselijkheid en eventueel braken. Thuis gekomen voelde de jongen zich evenwel niet prettig, ging toch over hoofdpijn klagen en werd door zijn moeder naar bed gebracht, waar hij in slaap viel, althans dat leek zo, maar na enige tijd bleek hij niet te slapen maar bewusteloos te zijn. De huisarts werd gewaarschuwd die de jongen zonder verwijl liet opnemen in het ziekenhuis, waar hij meteen met succes werd geopereerd.

Deze jongen heeft het er gelukkig goed afgebracht, maar dat is helaas niet altijd het geval, omdat soms te laat wordt ingegrepen zonder dat dan overigens altijd van schuldige nalatigheid kan worden gesproken. Om toch zoveel mogelijk een fatale afloop te voorkomen moge deze kroniek dienen.

Wat is hier nu voor raadselachtigs gebeurd, zult u zeggen. De jongen heeft inderdaad geen hersenschudding gehad. Bij een hersenschudding worden de hersenen, zoals het woord zegt, door elkaar geschud zonder dat waarneembare beschadigingen ontstaan. Bij een zware „hersenschudding" treden talrijke kleine bloedinkjes in het hersenweefsel op en kan het slachtoffer lange tijd bewusteloos blijven. Hier geeft het woord hersenschudding de ernst van de toestand dus niet volledig weer. Bij een flinke slag tegen de schedel kan ook een barst in de schedel ontstaan, wij spreken dan van een schedelbreuk; deze kan in het bolle schedeldak, maar ook aan de schedelbasis voorkomen. Het laatste is meestal ernstiger, omdat aan de schedelbasis de vitale hersendelen zijn gelegen.

Bij schedelongevallen moet men bedacht zijn op late complicaties — Medische controle blijft belangrijk

De hersenen zijn omgeven door verschillende vliezen. Het buitenste is vrij stevig en is op verschillende plaatsen vast aan de schedel verbonden. In de hersenvliezen lopen bloedvaten. Al of niet gepaard gaande met een hersenschudding en/of een schedelbreuk kan bij een slag tegen de schedel een scheur ontstaan in het stugge buitenste hersenvlies en dat zou nog niet zo erg zijn als niet vaak een daarin lopend bloedvat beschadigd zou worden. Er ontstaat een bloedinkje, (bloeduitstorting), dat elders in het lichaam, bijvoorbeeld onder de huid, van weinig betekenis zou zijn. Het blijft dan als regel bij een blauwe plek.

In de schedel is het echter niet zo'n eenvoudige zaak. Het bloed, dat uit het beschadigde bloedvat siepelt, komt terecht tussen schedel en hersenvlies. De schedel wijkt niet uit, maar het hersenvlies kan de weke hersenen gemakkelijk wegdrukken, waardoor de hersenen in de knel komen met alle gevolgen van dien: geleidelijk toenemende sufheid, bewusteloosheid en tenslotte de dood van het slachtoffer als niet tijdig wordt ingegrepen. Die betrekkelijk eenvoudige ingreep bestaat uit het maken van een gaatje in de schedel op de plaats waar men de bloeding vermoedt. Het bloed kan dan naar buiten, de druk op de hersenen is opgeheven en in verder ongecompliceerde gevallen is het slachtoffer gered. Zo is het ongeveer gegaan bij het spelende knaapje. Meteen na de val was er nog niets te merken, de bloeding in de schedelholte uit het gescheurde bloedvaatje was nog zo gering, dat dit geen directe gevolgen had. Eerst na enige tijd was er zoveel bloed doorgesijpeld, dat de hersenen in de knel kwamen met de hierboven genoemde gevolgen.

Deze late complicaties maken de beoordeling van een schedelongeval extra moeilijk. Met onze diagnostische hulpmiddelen kunnen wij niet veel uitrichten. Kloppen en luisteren is niet mogelijk en met het röntgenapparaat kunnen wij hoogstens een breuk in de schedel vaststellen, maar geen bloeding. Daarom zal de geneeskundige dienst bij een verkeersongeval, indien er verdenking is op een hersenletsel, het slachtoffer het liefst voor nader onderzoek meenemen naar een ziekenhuis.

En de leek die in dergelijke gevallen eerste hulp verleent, moet dus beseffen, dat het noodzakelijk is een slachtoffer van een (verkeers)ongeval, waarbij de schedel getroffen is, door een medicus te laten controleren. Deze kan door kennis en ervaring de verantwoordelijkheid dragen of verdere controle gewenst is.

De noodzakelijke Kerk

Gods universele heilsinstituut

De katholieke Kerk heeft altijd geleerd, dat Gods heilswil universeel is, m.a.w. God wil dat alle mensen zalig worden. Evenzeer heeft het steeds tot de leer der Kerk behoord, dat haar lidmaatschap voor ieder het normale middel tot die zaligheid vormt. Hoe moeten wij nu het onloochenbare feit verklaren, dat zeer velen hun leven lang niet tot de zichtbare Kerk van Christus toetreden? Toch moet er ook voor hen, gezien Gods universele heilswil, een mogelijkheid bestaan om hun eeuwig heil te bereiken.

Aan deze kwestie wijdt de Lubac in zijn prachtige boek „Katholicisme" een uitermate helder hoofdstuk, dat een scherp licht werpt op dit gecompliceerde vraagstuk.

Geloof en leven

Wanneer wij bedenken, dat de Kerk een lichaam-in-groei is, dat niet alleen in ledental, maar ook in begrip van de Openbaring moet toenemen, dan is het zonder meer begrijpelijk, dat de theologen in de loop der eeuwen in het probleem dat ons nu bezig houdt, een steeds beter inzicht hebben gekregen. Toch moet men niet vergeten, dat de kern van het antwoord vanaf de eerste eeuwen gemeengoed is geweest in de theologische visie der kerkelijke denkers.

De heilige, katholieke Kerk is het begin van ieder ding, schreef Epiphanius. En de H. Ambrosius zeide: Enkel en alleen door de genade der Kerk worden wij verlost. Wanneer wij deze opvatting nu in verband brengen met de eenheid van het menselijk geslacht, dat als geheel op weg is naar het heil, dan kunnen wij, in grote lijnen, voor zeker aannemen, dat voor degenen die niet tot de éne, ware, zichtbare Kerk van Christus toetreden, de mogelijkheid om hun eeuwige bestemming te bereiken, ligt in het feit, dat zij „een integrerend deel uitmaken van de mensheid die gered zal worden". En dat geldt niet alleen vanaf de feitelijke stichting der Kerk, maar voor het hele bestaan der mensheid, waaraan reeds in het paradijs de Verlosser, de Kerk werd beloofd. De hele schepping — óók de Kerk in haar historische, zichtbare en hiërarchische vorm — is onderworpen aan de wet van het worden, van de ontwikkeling. Gezien vanuit Gods heilsplannen met de mensheid mogen wij dan ook zeggen, dat de „heidenen" bij de opbouw van het Lichaam van Christus wel degelijk een taak hebben te vervullen en dat zij daarom ook op hun wijze deel hebben aan het levensproces van dat Lichaam.

In feite is het zó, dat men zijn zaligheid kan bereiken zonder tot de zichtbare Kerk van Christus te behoren. Men kan dus door middel van het „mindere" zijn doel bereiken, terwijl toch het „meerdere", d.i. het volle lidmaatschap van Christus Kerk noodzakelijk is. Aansluitend bij deze gedachtengang geeft de Lubac de verklaring hiervan vanuit het begrip: aanvulling.

Ofschoon, zo zegt hij, in sommige gevallen het „mindere" voldoende is, toch blijft het „meerdere" der Openbaring strikt noodzakelijk, want juist alleen, omdat het „meerdere" bestaat en het tekort aanvult, kan het „mindere" genoeg zijn, kan het onvoldoende toch voldoende zijn. Nog juister uitgedrukt: het „mindere" veronderstelt niet alleen, dat het „meerdere" ergens in de wereld een wankel en beperkt bestaan leidt, maar dat het onbeperkt uitgroeit en zo — in een voor ons verborgen vorm — zijn uiteindelijke voltooiing bereikt.

Kortom, het „mindere" veronderstelt én het bestaan van de Kerk èn het slagen van haar zending. Aan deze beide voorwaarden is geen twijfel mogelijk. De Kerk bestaat en Christus zal Zijn verlossing eenmaal definitief voltooien. Buiten het Christendom immers, buiten de Kerk, buiten de verlossing, m.a.w. zonder Christus, bereikt niets zijn uiteindelijke bestemming en voltooiing.

Voor een goed begrip van deze kwestie is het dus van essentieel belang, dat wij de mensheid vanaf het begin zien als een eenheid, die op weg is naar haar uiteindelijk heil. Dit opweg-zijn betekent voort-gaan, d.i. ontwikkeling en wel op alle gebied, ook in het godsdienstige. En omdat de bovennatuurlijke redding der mensheid van Christus, van de Kerk afhankelijk is, die in haar zichtbare vorm in de tijd gesticht werd, terwijl Gods heilsplannen eeuwig zijn en universeel, daarom ligt het voor de hand, dat de Kerk reeds vóór haar feitelijk bestaan als zichtbare gemeenschap, uit hoofde van Gods eeuwige heilswil, mensen deelachtig heeft gemaakt aan de toekomstige Verlossing.

Aan welke voorwaarde zij dan moesten voldoen, is een kwestie op zich zelf. In het algemeen kunnen wij echter aannemen, dat zij, met het licht dat hun gegeven was, hun best hebben moeten doen om van hun leven iets behoorlijks te maken, waarbij wij natuurlijk, gezien de bovengenoemde wet der ontwikkeling, nooit onze maatstaven mogen aanleggen.

Nieuwe kliniek....

(Vervolg van pag. 3).

Negew wijkt de duisternis van duizenden jaren terug langzaam terug. Ook zij worden langzaam aan geïntegreerde burgers van een moderne staat. De uitdrijving der boze geesten uit het lichaam van een patiënt door middel van stokslagen van de derwiesj-medicijnman is nog niet overwonnen, zomin als het inbranden van brandwonden boven de plaats waar de pijn zetelt en nog minder de schandelijk dure amuletten tegen vele kwalen, maar een hoopvol begin is gemaakt. Gemaakt door de ex-Amsterdammer, die in 1955 als Dr. Benjamin Ben Assa met zijn jeep de woestijn introk, wantrouwen en vijandschap niet achtend en die in enkele jaren tijds een groot werk verrichtte, welks resultaten thans voor ieder zichtbaar worden.

Ongeregeldheden in Belgisch Congo

Leopoldville. — Te Leopoldville in Belgisch Congo hebben zich gisteravond ongeregeldheden voorgedaan tussen de politie en deelnemers aan een vergadering van een culturele vereniging van bewoners uit het gebied der Beneden-Congo. Vijf hoge politie-functionarissen en verscheidene betogers raakten gewond en twee politieauto's gingen in vlammen op. Twee winkels van buitenlandse eigenaren werden geplunderd. En talrijke Europeanen werden in hun auto's met stenen bekogeld. Het schijnt dat de gemoederen verhit waren door een besluit de vergadering af te gelasten.

Nieuws in het kort

Londen. — Bij Tunbridge Wells in Engeland is ex exprestrein ingereden op een stilstaande trein, waardoor een twintigtal personen werd gewond. Een kleine brand kon spoedig worden geblust.

—x—

Chicago. — De negenjarige Susan Smaldone is dezer dagen als het 93ste slachtoffer van de brand, op 1 december jongstleden, in een r.k. school te Chicago, overleden.

Er worden nog twintig personen, die bij deze brand kwetsuren opliepen, in een ziekenhuis verpleegd.

Génève. — Een schets voorstellend „Het Oordeel van Paris", die het Museum van Génève in 1933 ten geschenke had gekregen, blijkt van Rubens te zijn. De waarde wordt geschat op 100.000 dollar.

Nepal. — In Nepal zullen er op 18 februari voor het eerst parlementsverkiezingen worden gehouden. Voor de 109 zetels hebben zich al 942 Nepalezen kandidaat gesteld.

Peking. — Naar het volksdagblad van Peking meldt, is de voorzitter van de Chinese akademie van wetenschappen, de schrijver Koco Mo-Djo, met 316 andere leden van de elite toegelaten tot het lidmaatschap van de communistische partij.

Parijs. — Een jonge Fransman is aangehouden wegens grafschennis. Hij trachtte namelijk twee eieren te bakken boven de vlam van de Arc de Triomph, die brandt boven het graf van de onbekende soldaat. De jongeman zeide, dat zijn daad het gevolg was van een weddenschap.

WIE ADVERTEERT — EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

18

Julia lacht even na. Haar houding was nu niet meer zo indolent. „Hij zwaaide er mee," antwoordde zij langzaam, „net zoals ze wel met een zoeklicht doen in een danszaal. Hij scheen er recht mee in mijn ogen en toen richtte hij de lichtbundel naar een andere hoek van de kamer. Toen volgden de schoten. Twee schoten."

„En wat gebeurde er toen?"

„Toen draaide hij zich om...... en begon Mitzi als een sirene te loeien ergens in huis. Zijn lantaarn ging uit en toen viel er nog een derde schot. Toen ging de deur dicht. Dat doet ze namelijk vanzelf, met een geheimzinnig piepje. En toen stonden we dus weer in het pikkedonker. We wisten niet hoe we het hadden. De arme Bunny jankte werkelijk net als een konijn en Mitzi gilde het huis bij elkaar."

„Kreeg u de indruk, dat de man willens en wetens op zichzelf heeft geschoten? Of denkt u, dat hij struikelde en dat de revolver toen bij ongeluk is afgegaan?"

Daar heb ik niet het flauwste idee van. Alles leek van A tot Z geënsceneerd. Wilt u wel geloven, dat ik tot het laatst ben blijven denken, dat de hele vertoning begonnen was om ons aan het schrikken te maken? Tot ik merkte hoe erg tante Letty bloedde!"

„Gelooft u, dat de man duidelijk heeft kunnen zien op wie hij mikte? Ik bedoel, was juffrouw Blacklock duidelijk in de lichtbundel te zien?"

„Dat weet ik niet. Ik heb helemáál niet naar haar gekeken. Ik keek naar die kerel!"

„Ik bedoel te weten te komen of de man opzettelijk op háár heeft gemikt, begrijpt u?"

Julia schrok voor die gedachte terug. „U bedoelt, dat hij speciaal háár had willen doodschieten! O, dat geloof ik niet...... Per slot van rekening had hij dan veel zekerder te werk kunnen gaan. Dan had hij niet alle vrienden en kennissen er bij gehaald om zijn kansen te bemoeilijken. Hij had haar dan van achter een struik in de tuin kunnen neerschieten en waarschijnlijk ongemerkt kunnen ontsnappen."

Dat was meteen een afdoend antwoord op Dora Bunners vermoeden, dat het de man uitsluitend te doen zou zijn geweest om juffrouw Blacklock, overwoog Craddock. Met een zucht besloot hij: „Dank u wel, juffrouw Simmons. Nu komt Mitzi aán de beurt."

„Past u dan maar op voor haar nagels," waarschuwde Julia. „Zij is een kleine Tartaar!"

Craddock begaf zich, door Fletcher vergezeld, naar de keuken, waar zij Mitzi druk in de weer met een deegroller aantroffen. Wantrouwig zag zij op. Haar zwarte haren hingen haar over de ogen. Ze keek bokkig. Haar purperrode jumper en hardgroene rok kleurden niet bijster bij haar paffig bleek gezicht.

„Wat doet u in mijn keuken, meneer de politieagent? U is toch politie, hè? Altijd, altijd maar weer vervolgingen...... ik moest er eigenlijk aan gewend raken. Ze zeggen, het is hier in Engeland anders, maar daar merk ik niets van. U komt me zeker weer martelen om me dingen te laten verklaren, maar ik verklaar niets, hoort u? U kunt me mijn nagels uitrukken en brandende lucifers tegen mijn vel houden...... o ja, en nog veel erger dingen doen. Maar ik zeg niets, hoort u? Niets! Jullie mogen me naar een concentratiekamp sturen dat kan me allemaal niets schelen."

Craddock keek haar eens bedachtzaam aan, bij zichzelf overleggende op welke manier hij haar het beste zou kunnen aanpakken. Tenslotte zuchtte hij eens en zei: „Okay! Haal uw hoed en mantel!"

„Wat zegt u?" vroeg Mitzi verschrikt.

„Haal je hoed en mantel en ga mee! Ik heb mijn zak met folterinstrumenten niet bij me. Die bewaren we thuis, op het bureau. Heb jij de handboeien klaar, Fletcher?"

„Meneerrr!" klonk het vol waardering uit Fletcher mond. „Maar ik wil niet mee!" schreeuwde Mitzi, voor hem terugdeinzende.

„Dan moet je heel beleefd antwoord geven op wat ik je vraag. Als u wilt kunt u zich door een advocaat laten bijstaan".

„Een advocaat? Daar moet ik niets van hebben." Zij legde haar deegroller op het aanrecht, veegde haar handen schoon aan een doek, en nam plaats. „Wat wou u van me weten?" vroeg ze mokkend.

„Alleen maar uw lezing van hetgeen hier gisteravond is voorgevallen."

„U weet best wat hier allemaal is gebeurd!"

„Ik wens uw lezing te horen."

„Ik had de dienst willen opzeggen. Heeft ze u dat niet verteld? Toen ik die advertentie had gelezen over de moord. Toen wou ik dadelijk weg. Maar zij wou me niet laten gaan. Zij is erg hardvochtig...... niets lief! Ze wou dat ik bleef. Maar ik wist wat er ging gebeuren, Ik wist, dat ze mij zouden vermoorden."

„Maar je bent toch niet vermoord, is 't wel?"

„Nee," moest Mitzi met tegenzin toegeven.

„Vooruit maar, vertel eens precies wat er gebeurd is."

„O, ik was zo zenuwachtig. Wat was ik zenuwachtig! De hele avond al. Ik hoorde allerlei geluiden. Mensen heen en weer lopen. Opeens dacht ik iemand door de gang te horen sluipen. Maar toen kwam mevrouw Haymes door de zijdeur binnen, dat doet ze om met haar vuile voeten niet bij de voordeur te komen, zegt ze, net of dat haar wat kan schelen! Zij is zèlf een Nazi, die vrouw met haar blauwe ogen en blonde haar. Ze kijkt je zo uit de hoogte aan, net of ze denkt, dat ik vuilnis ben......"

„Trekt u zich maar niets van mevrouw Haymes aan."

„Wat verbeeldt dat mens zich wel? Heeft zij soms een academische opleiding genoten, zoals ik? Is zij soms afgestudeerd in de Economie? Welnee, zij is maar een gewone arbeidster in loondienst. Zij graaft in de tuin en moet het gras maaien en krijgt dan 's zaterdags d'r geld. Denkt ze soms, dat zij een dame is?"

„Ik zei al, trek je niets aan van mevrouw Haymes. Gaat u verder."

(Wordt vervolgd)

Ook op Aruba hernieuwde Veilig verkeersaktie

Oranjestad. — Aruba wil niet achterblijven bij de hernieuwde akties voor de bevordering van een veiliger verkeer. Van de heer Jo van der Schoot, voorzitter van de enige jaren geleden opgerichte Veilig Verkeer-commissie, vernemen wij dat door hem kontakt werd opgenomen met de commissaris van politie, de heer De Jager, om te proberen de aktie weer op gang te brengen.

Enkele jaren geleden werd, onder auspiciën en met financiële steun van de grote „Back the attack on traffic accidents"-aktie gehouden, en schoon eenieder het er over eens was, dat het hier ging om een aktie, welke op permanente basis moest worden geschoeid, bleef het daarbij. Een van de redenen hiervan was, dat de overheid, welke aanvankelijk belangstelling toonde, later mededelde de bestaande commissie niet te kunnen erkennen, zolang er geen goedgekeurde statuten waren.

De enige onderafdeling, welke aktief bleef, was die voor het verkeersonderwijs op de scholen en op dat gebied werden enkele suksessen geboekt. Er kwam een speciale onderwijsmethode uit Nederland, welke thans op alle scholen gebruikt wordt. Teneinde van deze kursus een zo groot mogelijk nut te verkrijgen, heeft de commissaris van politie besloten een applikatie-kursus te geven voor schoolhoofden en onderwijskrachten. De lessen voor San Nicolas en omgeving worden gegeven in Huize Maris Stella, op maandag 12 en maandag 19 januari as., telkens om half acht. Voor de leerkrachten in Oranjestad zal de kursus worden gegeven op de donderdagen 15 en 22 januari, en wel in te gymnastiekzaal van het Mariacollege.

Carnavalsviering Club Caribe

Oranjestad. — Op 18 januari zal de Caribe Koningin van het jaar worden gekozen.

Op 1 februari kiest men dan een tweede schoonheid tot Carnavalskoningin, en de „Cacique". Dit zal plaats vinden tijdens een speciale carnavals-dans-avond.

Op 7 februari volgt dan een gecostumeerd bal. Dar traditie getrouw wordt door de club ook deelgenomen aan de grote carnavalsoptocht.

Sportdelegatie voor Caracas naar Curacao vertrokken

Oranjestad. — Gisteren vertrok de Arubaanse sportdelegatie naar Curaçao om van daaruit samen met de andere leden van de Antilliaanse delegatie naar Caracas door te reizen. Van Arubaanse zijde gingen de baseballspelers: Julian Lynch, Simeon Byron, Crispiano Halley, Bernard Hoftijzer, John Halley, Ramon Buckley, Harry Blijden, Rafael Caster, Lionel Wilson, Luis Ogenio, Eric Ponson, Marcial Ruiz (coach), Josito Muyale, Charles Ponson en Agapito Mayor, die vanuit Cuba, waar hij momenteel vertoeft, rechtstreeks naar Caracas zal reizen, en als manager van het team zal optreden. Verder gaat mede de heer Ricardo (Eddie) Muller, die delegatieleider is en tevens in zijn hoedanigheid gaat van president van de Arubaanse Baseballbond.

Als voetballers gaan mede de heren Edwin Dirksz, Mundo Kemp en Paul (Puppy) Diaz; tennisspelers Adriaan (Janny) Brokke en als gewichtheffers de heren Julian Pemberton en M. Lewis, welke laatste tevens de Gewichtheffersbond vertegenwoordigt.

De reis van Curaçao naar Caracas wordt gemaakt aan boord van een Avensa-chartervliegtuig.

Little League

Oranjestad. — Gisteren werden enkele zeer spannende Little Leaguewedstrijden gespeeld in het Wilhelminastadion. Aruba Lions wisten na een extra inning met 5—4 van Chiclets te winnen. Hierdoor staan Friesche Vlag en Adams Chiclets weer samen op de eerste plaats van de kompetitieranglijst.

„TOONTJE" binnenkort ten tonele

Oranjestad. — De Ameteur-toneelgroep „Aruba", een onderafdeling van het Cultureel Centrum Aruba, Zal op 14 en op 21 januari a.s. het toneelspel „Toontje heeft een paard getekend" ten tonele voeren in de nieuwe schouwburg.

De toneelgroep, welke onder leiding van de heer P. Wurtz reeds eerder grote successen behaalde met opvoeringen van "Tien kleine kleutertjes", "Het Witte Schaap van de familie", „Our Town" en andere stukken, heeft „Toontje" ingestudeerd met de bedoeling het op te voeren ter gelegenheid van de opening van de schouwburg. Door ziekte en andere omstandigheden moest echter een later datum worden gekozen.

Binnenkort volgen bijzonderheden over kaartverkoop en plaatsbespreking.

Het Maria Congres

Programma voor morgen dinsdag 6 januari:

Noord: overdekte speelplaats van de Annaschool. 7 uur. Sprekers Pater Ellis en mevrouw L. Wernet. Muziek door het meisjeskoor.

Oranjestad: (Engels) 8 uur Tharciciuscollege, Sprekers Pater van Baas en E. J. Calnan. Muziek door de Trupialen.

Santa Cruz: 7.30 uur in de parochieclub. Sprekers dr Römer en C. Juliao Zang van een meisjeskoor onder leiding van mej. N. Vrolijk.

San Nicolas: 8.30 uur in de Don Boscoclub. (Nederlands) Sprekers Pater van der Seys en mr. van Gent. Muzikale omlijsting door het meisjeskoor van het Filomenacollege onder leiding van de heer J. Bongers en van de St. Jans knapen, onder leiding van de heer E. Bennet.

Nieuwtjes uit de Oliegemeenschap

Oranjestad. — Wij lezen in de Esso News onder meer het volgende:

Voor een kort bezoek aan kennissen op ons eiland keerden de heren Bob Heinze en Tiry Harrod naar hier terug, nadat zij zich met pensioen in Amerika vestigden.... Hun oordeel: Niet zoveel veranderd; enkele nieuwe gezichten en meer airconditioning.... Staffotograaf Norman Singh van Public Relations Dept. won een eerste prijs in een fotowedstrijd van de Britse Esso Camera club.... Arpad Pekary, voorman in Lago won voor een „goed idee" een beloning van f. 1750.—. Dat was tevens de grootste uitkering in de "Coin Your Ideas" aktie van de Lago in 1958. Vier nieuwe leden werden gekozen en herkozen voor de Arbeidersraad. Het zijn Nicolas Lampe (die voor de eerste maal werd gekozen) en Frederik H. Ritfeld, Eligio Tromp en Guillermo Field, die allen werden herkozen.... Lago neemt twee mobiele cantines in gebruik voor de arbeiders die in ploegen werken..... Bij het marine department kregen de heren C.A. Naloop en L.A. Robertson promotie. Vier werknemers gingen met pensioen, de heren M.A. A. Hughes, R.A.A. Smith, H.C. Britten en S.H. Figaroa.

Uit Politierapporten

Oranjestad. — Attentie automobilisten: Er is verscherpte controle op de naleving van de bepalingen ten aanzien van het parkeren van auto's.

Er worden geen waarschuwingen meer gegeven. Bij overtreding volgt P.V.....

De heer La Voz, Balashi 18 vond een kinderschoen. De eigenaar kan het afhalen op de politiehoofdwacht, Oranjestad.... Te Paradera botsten D 622 en dumptruck D 675..... De aanrijding was zo ernstig, dat de takelwagen er an te pas moest komen.... Grotere voorzichtigheid "met overheidseigendommen wel gewenst... Ter hoogte van het vliegveld sloeg auto 6228 over de kop. De schade wordt geraamd op ongeveer f. 1000.—. Een onderzoek wordt ingesteld.... Te Santa Cruz werd brand gemeld. Het beek dat na een echtelijke twist de heer gemaal, nog steeds in woede achter het huis in een hokje petroleum had gesprenkeld en gedreigd het in brand te steken. Hij stichtte echter geen brand en de politie heeft hem ernstig onderhouden en bevolen voortaan dit soort „grapjes" achterwege te laten....

In een steegje tussen de opslagplaats van Adolf Groder en hotel Hollandia was een vuilnisbrandje. De politiebrandweer bedwong deze vuurhaard spoedig.

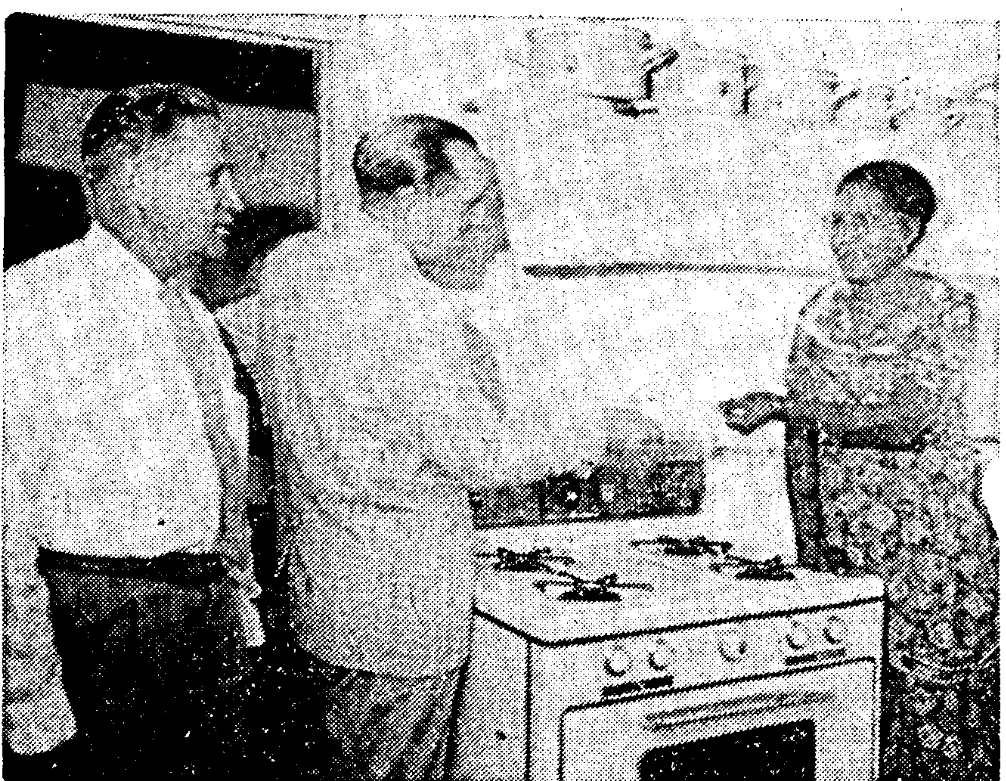
Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Geboorten: 27 december Mario Jose, zoon van heer en mevrouw C. Croes-Tromp, Tarabana 17, 29 december Eric Marutitsz. zoon van de heer en mevrouw J. F. Donata-Trimon, Seroe Blancoe 27. 30 december Margaritha Juana. dochter van de heer en mevrouw T. Semelaeer-Figaroa. Bakval 14, 2 januari Maria Hortensia Carmen del Rosario, dochter van de heer en mevrouw F. Maduro Geerman, Pos Chiquito 68. 2 januari Marcelino Ignacius, zoon van de heer en mevrouw I. Orman-Maduro, Ponton 97. 3 januari Daniel Antero, zoon van de heer en mevrouw T. J. Figaroa-Semeleer. Salinia Acerca 33.

Huwelijken: Op 31 december huwden Francisco Kock en Maria Ines Duarte. Sibeliusstraat 13. Newbury Maxton Lurdy en Joslyn Magdalena Edwards. Arendstraat 77, en op 3 januari Rafael Alejandro Lake en Clemencia Rosita Bayley Juana Morto 47.

De Gasmaatschappij brengt vreugde in het gezin van CLAUDIO ANDREA

Willemstad. — De familie C. Andrea kon niet vermoeden toen zij een dezer dagen een Sameo-gasfornuis ter waarde van ƒ 115.— ging kopen bij de C.T.C. (Metropolis), dat dit fornuis nog eens geheel gratis haar eigendom zou worden. Toch is dit in werkelijkheid gebeurd, omdat bij registratie bleek, dat de familie Andrea de 10.000e gasverbruiker was geworden, hetgeen voor de Gasmaatschappij aanleiding was het reeds gekochte fornuis gratis aan te bieden, waarmede genoemde familie vanzelfsprekend buitengewoon in haar schik was. **Bovendien stelde de C.T.C. eveneens ter gelegenheid van dit heugelijke feit een komplete keukenuitzet beschikbaar. Het is begrijpelijk, dat de familie Andrea zeer onder de indruk was van deze waardevolle geschenken en wij twijfelen er niet aan of de familie zal nog lang terugdenken aan het feit, dat zij tot de verstandige stap zijn overgegaan om op gas te gaan koken. Ook onze welgemeende gelukwensen aan het gelukkige gezin. Als bijzonderheid vernamen wij nog, dat de monteur E. Scoop, die op 30 augustus 1949 de eerste aansluiting maakte bij de heer D. Capriles in de Oranjestraat, toevalligerwijze ook de 10.000e aansluiting maakte op bovengenoemd adres.**

Op bovenstaande foto zien we de heer H. W. Smit (public-relations O.G.E.M.) de chèque overhandigen aan de gelukkige mevr. C. Andrea, waarbij de chef van de gas-technische dienst, de heer L. Vermeulen, belangstellend toekijkt.

De heer A. B. Booi, winkelchef van C.T.C. Metropolis, zorgde voor een extra verrassing in de vorm van een komplete keukenuitzet, aangeboden door de C.T.C.-direktie, hetwelk door een dankbare mevr. Andrea in ontvangst werd genomen.

Monteur, de heer Eddy Scoop, geeft „vol gas" aan de 10.000e verbruiker. 30 augustus 1949 sloot Eddy Scoop de eerste gasverbruiker aan, nl. de firma D. Capriles aan de Oranjestraat. Op de achtergrond de afgedankte kerosinestoof.

Radiopraatje van de Gezaghebber over:

Veilig Verkeer

Willemstad. — Het radiopraatje van de gezaghebber, de heer M. P. Gorsira, dat op zaterdag 3 januari 1959 te 19.00 uur werd gehouden.

Er bereikt mij een verzoek een kort woord tot u te richten en u daarbij iets te vragen. Het is iets, dat niet alleen in het belang van onze gemeenschap is, maar evenzeer in het belang van uzelf en van uw gezin: uw vrouw en uw kinderen. Ik wil u er meteen bij zeggen: het kost u niets, ik appelleer dit keer niet aan uw goede hart en uw beurs kunt u gerust gesloten houden. Ik doe slechts een beroep in de eerste plaats op uw gezond verstand, op uw gevoel voor verantwoordelijkheid, uw burgerzin en uw welbegrepen eigenbelang. En het is niet eens zo moeilijk aan mijn verzoek te voldoen........ als u maar wilt!

Als u maar wilt begrijpen, dat er nog veel te veel verkeersongevallen op ons eiland gebeuren, met vaak zo tragische gevolgen, als u maar goed tot u wilt laten doordringen, dat het allemaal niet behoeft, als u maar wilt beseffen, dat ook u een bijdrage kunt leveren om het ongevallencijfer omlaag te drukken: door uw eigen goede voorbeeld, door gesprekken met uw kinderen.

De „Vereniging voor Veilig Verkeer" wil u helpen bij uw goede voornemens. Zij wil een aktie beginnen vanaf 5 januari as., een aktie, die meer dan twee maanden zal duren. Bij deze aktie worden in pakkende suggestieve vorm een zestal „verkeerstesten" gebracht. De eerste test zal vanaf 5 januari gedurende 14 dagen aan autobestuurders worden uitgereikt bij de benzinestations, de tweede gedurende de daaropvolgende 14 dagen en zo verder.

Werkt mede: leest deze testen, bespreekt ze in de familiekring tezamen met uw vrouw en kinderen, en vooral: neemt ze ter harte.

Ik reken op u en ook de Vereniging voor Veilig Verkeer rekent op uw medewerking; ik wéét, dat u ons niet zult teleurstellen, waarvoor bij voorbaat onze dank.

De Russische voorstellen inzake Berlijn

West-Duitse antwoord te MOSKOU overhandigd

Bonn. — De West-Duitse ambassadeur in Moskou, dr. Hans Kroll, heeft vandaag op het Sowjet-ministerie van buitenlandse zaken het West-Duitse antwoord op de Russische voorstellen inzake Berlijn overhandigd, aldus persberichten uit Moskou.

Engeland, Frankrijk en Amerika hebben hun antwoord op de Sowjetvoorstellen om van West-Berlijn een vrije stad te maken reeds op oude jaarsdag aan Moskou gezonden. De West-Duitse nota is vertraagd, doordat de bondsregering eerst de commissie van buitenlandse zaken van de bondsdag van de inhoud ervan in kennis wilde stellen.

In de nota wordt o.a. verklaard, dat de Sowjet-Unie niet het recht heeft aan Oost-Duitsland rechten over te dragen die betrekking hebben op de vrij toegang voor het Westen tot Berlijn.

De West-Duitse regering is het met Engeland, Amerika en Frankrijk eens dat eenzijdige opzegging van de overeenkomsten inzake Berlijn door Rusland niet kan worden toegestaan.

De nota verklaart voorts dat de toestand in Berlijn geen reden geeft tot het gebruik van een woord als Serajewo, zoals minister Gromyko onlangs in een rede te Moskou heeft gedaan. Een dergelijk woord kan een oorlogs-psychose scheppen en het gebruik ervan zou alleen maar te begrijpen zijn als dat de Russische bedoeling is, aldus de nota.

✝ Soeur Bernarda In memoriam

Een goede vriendin ging uit de wereld. Niet meer uit de wereld van de kinderen, waarnaar zij haar roeping voor het klooster had gevonden en waarin zij goede meesteres voor hun levens zal zijn geweest. Want niet schichtig was zij ook geen vreesachtige voor het buiten de muren, waaruit zij de kap aandeed.

Maar later werd zij temidden van haar religieuse zusters de ziekenon en zo kennen wij haar.

De zieke werd ziekenon. Zij werd eenmaal hier afgekeurd voor de tropen, maar keerde terug en loochenstrafte tot haar zes en tachtigste jaar alle dokters voorspelling. Toen zij terugkeerde, herinner ik mij haar opgewekt verhaal, kwam zij onverwacht en niemand zwaaide haar op de K.N.S.M.-kade toe. Zij liep met haar koffer naar Habaai, waar de congregatie in diepe slaap was. Maar ongestemperd was haar vreugde van weeromkeer naar haar arbeid. Op Bonaire, op Curaçao.

Op het eerste eiland hielp zij in het kleine hospitaal en zo zonder opleiding, dit al haar goede eigenschappen, werd zij, Soeur Bernarda, de zuster voor de klagen en zieken, geheel naar haar gekozen naamheilige.

Met terugblik op het ouderlijk gezin, zag zij helder en eenvoudig rond. Zo trad zij de zieke en de dokter tegemoet.

Soeur Bernarda. Die de ouderdom slechts krasser maakte, haar gezicht bleef jong. Haar levensblijmoedigheid nam niet af, haar rake woord niet.

Ziekte zonder hoop besprong ook haar tenslotte. Zij wist het heel goed, daarvoor had zij het genoeg bij anderen gezien. Maar het veranderde haar niet. Het was aan haar niet te geloven, dat zij zo ziek van lichaam rondliep de laatste jaren, die het zelf eerbiedigden. Niet meer zuster voor de zieken, gaf zij zonder er te veel bij te denken, aan de zieken en gezonden het rondste voorbeeld van de onbevreesdheid voor de dood. Het wekte op Soeur Bernarda in kloostergang tegen te komen.

Een goede vriendin, van ons leven en van het hiernamaals.

C. J. H. Engels

Illegale brochure in Djakarta verschenen

Medan. — De militaire commandant van Djakarta, luitenant-kolonel Endang Dachjar, heeft tijdens een bezoek aan Medan verklaard, dat in Djakarta een illegale brochure is verschenen, onder de titel „Djeritan" (kreet), die aan de pers en belangrijke leidende figuren in Djakarta en ook in de buitengewesten is toegezonden. Deze brochure werd door de opstandelingen uitgegeven, en blijkens de inhoud werd zij opgesteld door iemand, die met journalistiek werk bekend is. Aan de bevolking van Djakarta is opdracht gegeven om, als men de brochure in zijn bezit heeft, haar bij het leger of politie in te leveren.

Ook worden tegenwoordig kettingbrieven verzonden. De inhoud daarvan is nog bitterder dan die van de brochure. Dachjar zelf had reeds 7 van die brieven gekregen. In een daarvan werd een felle aanval op hem persoonlijk gedaan.

Van de Nederlandse voetbalvelden

Feyenoord lijdt verrassende nederlaag tegen N.O.A.D.

D.O.S. verliest derde wedstrijd in successie

Een wapenfeit van de bovenste plank, dat is de zege van NOAD van gisteren zeker wel te noemen. Feyenoord, de grote kanshebber voor de titel, trotse overwinnaar van de Landskampioenen DOS tijdens het dubbele Kerstprogramma, werd te Tilburg met 2-1 verslagen.

Deze zege betekende voor de Tilburgenaren niet alleen een grootse prestatie, maar door deze twee kostbare winstpunten kon de Tilburgse ploeg de laatste plaats **verlaten en** deze overdoen aan SHS, **die hierop** zeker thuishoort. Ongetwijfeld is deze Haagse ploeg veel en veel te zwak voor het spelpeil van de Ere-Divisie en ook gisteren gaven zij weer hiervan blijk, door weer met grote cijfers te verliezen. Het werd een 0-5 nederlaag tegen NAC.

De Hagenaars hebben tijdens het dubbele programma van vorige week tweemaal met zeer bescheiden cijfers van Rapid J.C. verloren, maar dat is zeker niet toe te schrijven aan het veel betere spel, dan dat de laatste tijd vertoond werd. Keeper Landman, weer hersteld, speelde op bijzonder knappe wijze en heeft zijn doel meesterlijk verdedigd. Bovendien liet Rapid J.C. zeker geen kampioensspel zien, wij geloven wel, dat de uitslagen van deze twee wedstrijden geen duidelijke taal spreken en dat doet de uitslag van de wedstrijd tegen NAC wel.

Het was een goede dag voor de leider Sparta. Zelf wonnen de Rotterdammers op Spangen van Willem II met 3-0, maar bovendien verloren concurrenten DOS en Feyenoord, waardoor de voorsprong iets is vergroot. Maar heel sterk is nu naar voren gekomen Sportclub Enschedé, dat nu reeds op de tweede plaats staat en al bedraagt de achterstand nog drie punten, de Sparta-ploeg kan er rekening mee houden, dat Enschedé dit jaar heel gebrand is op de titel.

Reeds tweemaal is het kampioenschap op het laatst net aan de neus van de Enschedé-ploeg voorbij gegaan... maar nu??? Gisteren werden de „Kanaries" te Utrecht nog wel met 2-3 verslagen. DOS stelt wel de laatste weken ernstig teleur, drie nederlagen in zo'n korte tijd en dan gisteren weer op eigen terrein.

Wist U, dat bij de wedstrijd Feyenoord — DOS vorige week 61.000 toeschouwers aanwezig waren? Dit aantal was het hoogste tot nu toe van dit seizoen, afgelopen maanden bleven slechts drie wedstrijden beneden het gemiddelde van 40 à 50 duizend per wedstrijd. Het **minste** aantal toeschouwers was getuige van Feyenoord—Blauw Wit.... het waren er „maar" 30.000....

PSV won met 5-4 van Blauw Wit, negen doelpunten, zwakke verdedigingen??? ADO schijnt wel op de weg naar herstel te zijn. Was het spelpeil van de ADO-ploeg in de beide wedstrijden tegen Ajax reeds in stijgende lijn, gisteren werd VVV'03 met 5-1 verslagen, zulk een zege is geen tijden behaald. Ajax won de derby van DWS (A) met 2-1 en tot slot bleef Fortuna'54 bij de kopgroep door de 3-2 overwinning, welke werd behaald op Elinkwijk, dat weer zwaar om het behoud van het Ere-Divisieschap zal moeten strijden.

Het programma voor komende zondag luidt:

Blauw Dit — DOS, Sportclub Enschedé — NOAD, Feyenoord — Rapid J.C., MVV — NAC, SHS — ADO, VVV'03 — DWS (A), Ajax — Sparta, Willem II — Fortuna'54, Elinkwijk — PSV.

De leiders van de **Eerste Divisie** hebben de volgende tegenstander:

Afdeling A: Eindhoven — Leeuwarden, AGOVV — Volendam,

Afdeling B: Sittardia — RCH, Vitesse — HVC en GVAV — Hermes DVS.

De ranglijst van de ERE-DIVISIE ziet er nu, bijgewerkt tot en met heden, als volgt uit (tussen haakjes de plaats op de ranglijst van vorige week):

(1) Sparta	19	28	46—18
(5) Sp. Ensch.	19	25	45—31
(4) Rapid J. C.	18	24	36—21
(2) DOS	19	24	50—29
(3) Feyenoord	19	24	49—30
(6) Fortuna'54	19	23	27—25
(8) Ajax	19	22	45—37
(7) DW (A) S	19	20	33—27
(11) PSV	19	20	38—34
(10) MVV	18	19	33—28
(9) VVV'03	18	19	30—30
(13) ADO	19	16	36—51
(14) NAC	19	15	36—40
(12) Blauw Wit	19	15	40—48
(15) Elinkwijk	19	12	30—41
(16) Willem II	19	12	30—59
(18) NOAD	18	10	29—51
(17) SHS	19	10	27—60

EERSTE DIVISIE A: De wedstrijd Volendam — VSV kon wegens slechte toestand van het terrein geen doorgang vinden. Er zijn gisteren heel wat wedstrijden zo af gelast, o.a. alle wedstrijden van de Tweede Divisie B en van de Sectie Amateurs.

Leeuwarden kon hierdoor iets van de achterstand inlopen, echter heeft dus Volendam één wedstrijd minder gespeeld. In het hoge Noorden werd de belangrijke wedstrijd gespeeld tussen Leeuwarden en AGOVV, welke eindigde in een 3-1 zege voor de huisclub, waardoor de ploeg uit Apeldoorn wel definitief is uitgeschakeld, de achterstand op de leiders is nu wel heel erg groot. Wie zal uiteindelijk gaan zegevieren Volendam of Leeuwarden? Keeper Keizer van Volendam was de held van de laatste weken: op fabelachtige wijze wist hij zowel in de wedstrijd tegen SVV als tegen Alkmaar een hard en goed genomen strafschop te keren. Haarlem staat nu, na de nederlaag van gisteren tegen De Graafschap, op de laatste plaats, gelukkig overigens voor BVV, dat gisteren een verdienstelijke zege werd behaald in Vlaardingen op het dit jaar heus niet zo zwakke Fortuna. Hierdoor hebben de Bossenaren vier punten voorsprong op Haarlem.

De leiding hebben:

Volendam	16	28	40—15
Leeuwarden	[illegible]	24	45—21
SVV	17	21	28—26
AGOVV	17	20	36—29

EERSTE DIVISIE B: Sittardia schijnt iets van slag af te zijn. Na de minder goede resultaten van de laatste weken getuigt de benauwde 3-2 zege van gisteren hier wel van, te meer, daar Rigtersbleek, een der zwakste van deze afdeling, de tegenstander was. Zeer jammer is het, dat de bijzonder belangrijke wedstrijd HVC-GVAV geen doorgang kon vinden. Nu is de achterstand van HVC reeds twee wedstrijden en dat komt de spanning niet bepaald ten goede. Een verrassing hier was de nederlaag op eigen terrein nog wel van Heracles. Helmondia'55 — op een na de laatste plaats — behaalde te Almelo een 2-1 zege. Het begint voor Roda Sport er wel steeds somberder uit te zien. De leiding hebben nu hier:

Sittardia	16	26	40—16
HVC	14	21	35—26
GVAV	15	20	32—20
Heracles	16	20	40—29

In de Tweede Divisie A is de spanning aan de kop van de ranglijst ongemeend spannend. Hilversum, 't Gooi — twee Hilversumse clubs dus — en het Delftse DHC voeren een zware strijd om de leiding. Gisteren werd te Hilversum gespeeld Hilversum — 't Gooi, welke belangrijke derby Hilversum met 1-0 won. Hilversum heeft nu 25 punten uit 16 wedstrijden, DHC 23 uit 15 en 't Gooi 23 uit 16.

In afdeling B zijn het Go Ahead, NEC en Be Quick (Groningen), die de boventoon voeren, maar van dit drietal heeft Go Ahead wel de beste papieren, namelijk een voorsprong van twee winstpunten en een wedstrijd minder gespeeld.

MIKOJAN in New York aangekomen

New York. — De Russische vice-premier Mikojan is gisteren per vliegtuig in New York aangekomen. In een kort gesprek met de pers, direkt na aankomst, zei Mikojan dat hij met vakantie was en dat zijn bezoek niet officieel was. Mikojan zei voorts dat het hem zeer zou verheugen als hij president Eisenhower zou kunnen spreken. Hij bracht de beste nieuwjaarswensen van het Sovjet-volk voor de Amerikanen over.

Door de Nederlandse Televisie werd onlangs het optreden van de Italiaanse zangeres Maria Callas voor de Franse T.V. gerelayeerd. In Frankrijk stond de beroemde zangeres in het middelpunt van de belangstelling en moest zij zelfs tijdens de repetities persconferenties toestaan. Rechts van Maria Callas de heer Favre--Iebret, secretaris-generaal van de Opera.

Maria Callas begint proces tegen Romeinse opera

Rome. — De beroemde zangeres Maria Callas is een proces begonnen tegen de Romeinse opera die begin januari het kontrakt met haar opzegde, nadat zij haar medewerking aan een galaconcert kort na de aanvang had gestaakt. De zangeres eist het honorarium voor de drie geschrapte concerten ten bedrage van ruim Nƒ 16.000, een reiskostenvergoeding en een nader te bepalen schadeloosstelling wegens kontraktbreuk.

De advocaat van de Romeinse opera noemde de beschuldigingen „belachelijk" en dreigde een tegeneis voor een schadevergoeding van Nƒ 90.000 in te dienen.

Alaska tot 49e Staat van de V.S. uitgeroepen

Washington. — President Eisenhower heeft zaterdagmiddag tijdens een korte plechtigheid in het Witte Huis Alaska tot 49ste staat van de Verenigde Staten uitgeroepen.

Hij tekende een besluit tot verandering van de vlag van de V.S. die voortaan 49 sterren zal tellen, gerangschikt in zeven rijen van zeven.

De nieuwe vlag zal op 4 juli 1959, de Amerikaanse nationale feestdag, voor het eerst gehesen worden.

Internationaal Studenten Sporttoernooi

NEDERLAND legt op het nippertje beslag op eerste plaats

SURINAME werd tweede, de NED. ANTILLEN vierde

Amsterdam. — Zaterdag werden de wedstrijden in het internationaal studententournooi te Amsterdam voortgezet. De uitslagen waren:

Volleybal: Indonesië — Antillen 2-0 (15-9, 15-8), Nederland — Suriname 2-0 (15-0, 15-4), Antillen — Suriname 2-0 (15-7, 15-13), Indonesië — Internationale ploeg 2-0 (15-10, 15-10.

Eindstand Volleybal: 1. Nederland, 2. Indonesië, 3. Antillen, 4. Suriname en 5. internationale ploeg.

Basketball: Antillen — Suriname 20-36, Nederland — België 45-29.

De Nederlandse studenten hebben op het nippertje voor de zesde maal in successie beslag gelegd op de eerste plaats in het internationaal studentensporttournooi.

Ditmaal viel de beslissing zaterdagavond in de laatste spellen van de bridgewedstrijd tussen Nederland en Indonesië. De uitslagen luiden:

Basketball: Indonesië — Antillen 12-23, Suriname — België 30-35, Internationale ploeg — Nederland 12-60, Indonesië — België 36-82, Antillen — Internationale ploeg 33-35, Suriname — Nederland 48-46.

Eindstand: 1. Suriname, 2. Nederland, 3. Antillen, 4. Indonesië, 5. Internationale ploeg.

Eindstand Badminton: 1. Nederland, 2. Indonesië, 3. Internationale ploeg, 4. Suriname, 5. Antillen.

Eindstand Bridge: 1. Suriname, 2. Nederland, 3. Internationale ploeg, 4 en 5 Antillen en Indonesië.

Eindstand Schaken: 1. Nederland, 2. Indonesië, 3. Suriname, 4 en 5 Antillen en Intern. ploeg.

Eindstand Dammen: 1. Suriname, 2. Antillen, 3. Indonesië, 4. Nederland, 5. Int. ploeg.

Algemeen klassement: 1. Nederland 270 pnt, 2. Suriname 265½ pnt, 3. Indonesië 193½ pnt, 4. Antillen 171 pnt en 5. Intern. ploeg 117 pnt.

—B—

Parijs. — De IATA (internationale organisatie voor luchtvervoer) verwacht dat in 1959 circa 95 miljoen mensen zullen worden vervoerd door de luchtvaartmaatschappijen die geregelde diensten onderhouden.

Madrid. — Generaal Franco heeft het doodvonnis over de vrouw van een Spaanse inspekteur van politie, die wegens moord op een ambtenaar van het ministerie van luchtvaart bij een overval op een auto, waarmede geld vervoerd werd, is terechtgesteld, veranderd in levenslange gevangenisstraf.

Vier en vijftig bekeuringen tijdens één autorit

Te West Covina, in de Amerikaanse staat Californië, heeft een 18-jarige automobilist het gepresteerd zich op één rit 54 bekeuringen op de hals te halen. De politie zag hem door een stoplicht rijden en joeg hem na toen hij geen gevolg gaf aan een bevel te stoppen. Vlak bij zijn huis werd de jongeman toch gegrepen, nadat hij en zijn achtervolgers gereden hadden met een snelheid van tegen de 150 kilometer per uur. Hij ging op de bon wegens: 9 maal overtreding van de snelheidsbeperking, 15 maal door het stoplicht rijden, 10 maal ongeoorloofd linksaf slaan, 13 maal aan de verkeerde zijde van de weg rijden, 1 maal over de dubbele lijn komen, 2 maal negeren van het inrij-verbod, 1 maal pogen zich aan arrestatie te onttrekken.

De agenten wilden weten waarom de jeugdige automobilist zo hardnekkig had getracht aan de politie te ontsnappen. „Ik was bang mijn rijbewijs kwijt te raken, want er loopt nog een voorwaardelijke veroordeling tegen me," verklaarde de jongeman.

K.N.V.B. - uitslagen

Ere-Divisie: PSV — Blauw Wi 5—4; DOS — Sportclub Ensched 2—3; NOAD — Feijenoord 2—1; Rapid J.C. — MVV afgelast; NAC — Scheveningen Holland Sport 5— ADO — VVV 5—1; DWS/A — Aja 1—2; Sparta — Willem II 3—0; Fortuna '54 — Elinkwijk 3—2.

Eerste Divisie A: Fortuna (Vlaardingen) — BVV 2—3; ZFC — Eindhoven 0—3; Leeuwarden — AGOV 3—1; Volendam — VSV afgelast Helmond — Alkmaar 3—2; DFC — SVV 0—1; Wageningen — Limburgi 1—2; De Graafschap — Haarlem 4—2.

Eerste Divisie B: Rigtersbleek — Sittardia 2—3; RCH — Vitesse 0— HVC — GVAV afgelast; Heracles — Helmondia '55 1—2; Stormvogels — RBC 5—2; Excelsior — Roda Spor 1—0; De Volewijckers — KFC 0—1.

Tweede Divisie A: Dosko — EBOF 1—1; Hilversum — 't Gooi 1—0 Longa — Baronie 2—0; DHC — Zeis 3—2.

Tweede Divisie B: alles afgelast **Alle amateurvoetbal afgelast.**

Uitslagen Engelse League

Londen. — De uitslagen van de eerste divisie van de Engelse League luiden: Aston Villa — West ham United 1-2, Bolton Wanderers — West Bromwich Albion 2- Burnley — Leeds United 3-1, Leicester City — Arsenal 2-3, Luton Town — Birmingham City 0- Manchester United — Blackpool 3- New Castle United — Everton 4- Portsmouth — Nottingham Fore 0-1, Preston Northend — Manchester City 2-0, Tottenham Hotspur — Blackburn Rovers 3-1, Wolverhampton Wanderers — Chelsea 1-2.

ASHLEY COOPER tekent kontrakt met JACK KRAMER

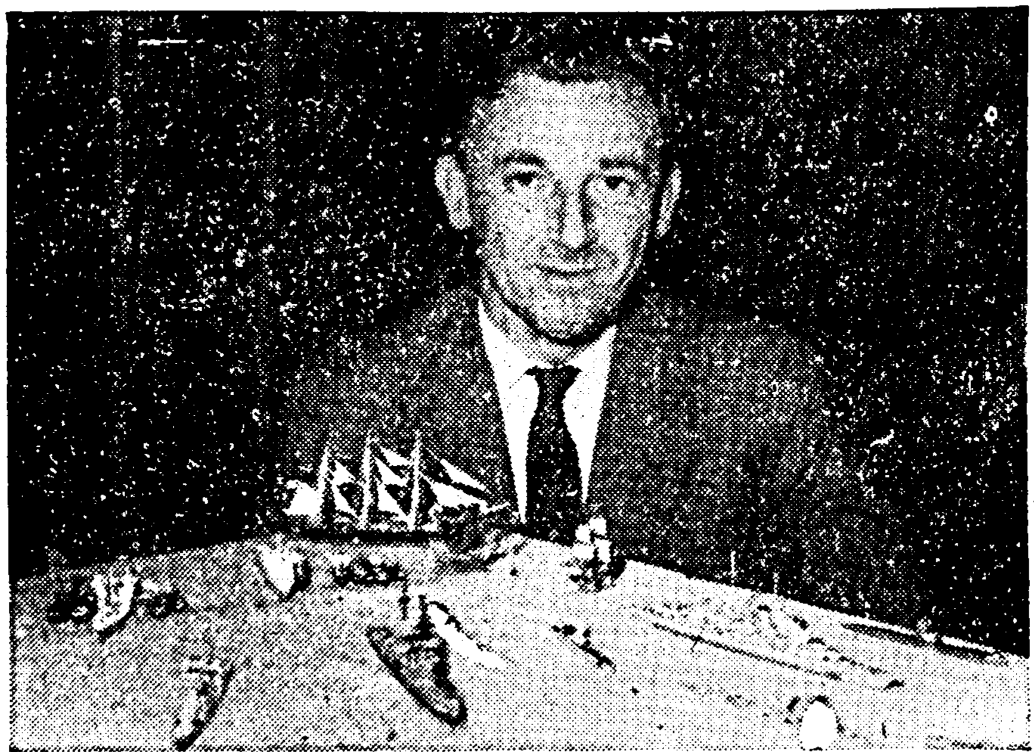
Melbourne. — Na drie dagen getrouwd te zijn is Ashley Cooper kennelijk al tot de ontdekking gekomen, dat het leven voor een echtpaar (hij is getrouwd met Miss Australie 1957, Helen Wood) heel wat duurder is dan voor een vrijgezel. Hij heeft vandaag een kontrakt als professional getekend waarmee hij zich voor een bedrag van 358.000 gulden voor drie jaar aan het tenniscircus van Jack Kramer verbonden heeft. Het is slechts een basis-bedrag aldus Jack Kramer. Wanneer Ashley wat sukses heeft, kan hij in drie jaar wel 720.000 gulden verdienen. Cooper debuteert morgen tegen Pancho Segura. Vervolgens zal hij met Pancho Gonzales, Anderson en Hoad een tournee door de Verenigde Staten maken.

Onzalig uiteinde

Joe Desborough, een Britse portier van 39 jaar, die tachtig gulden per week verdient, keert het oude jaar niet in een al te beste stemming de rug toe. En dat is begrijpelijk. Joe had in de Littlewoods voetbalpool de uitslagen zo prima voorspeld, dat hij meende 1.200.000 gulden rijker geworden te zijn. Van de pool kreeg hij echter te horen dat zijn formulier nooit ontvangen was. Desborough deed vergeefse nasporingen bij de posterijen. Thans heeft hij een brief van de pool ontvangen, waarin verteld wordt dat het formulier eindelijk ontvangen is — te laat echter. De kerstdrukte bij de posterijen heeft Joe parten gespeeld.

Washington. — De V.S. tellen thans meer dan 175.500.000 inwoners.

Micro-reder in Den Helder

(Bijzondere correspondentie uit Nederland)

Er zal zich waarschijnlijk nergens ter wereld meer een reder bevinden, die zich alleen-bezitter mag noemen van een vloot van honderdveertig schepen. Alleen in Den Helder zit zo iemand. Die vloot neemt anders niet zo erg veel ruimte in. Zij vindt momenteel haar ligplaats in een gewone burger-woning in Den Helder. Daar woont de heer J. Wapperom. Van beroep technisch beambte op het vliegveld de Kooy. Zijn hobby is het bouwen van micro-scheepsmodellen. Een schaal van 1:1000 hebben zijn scheepjes. En niet alleen de scheepjes, maar ook alle onderdelen en aanhangsels zijn tot op de millimeter nauwkeurig op die maat nagemaakt. Zijn vloot varieert van vliegkampschepen tot MTB's.

Men vindt er een zgn. Hunter-Killer-Group in, een verzameling moderne oorlogsschepen, die tezamen een bepaalde gevechtsgroep in de moderne tactiek vormen. Verder nog een aantal werkelijk historische oorlogsschepen, zoals de Santa Maria van Columbus, de Victory van admiraal Nelson en de bekende Mayflower.

VLOOT VAN 140 SCHEPEN

Men zou hem dus een micro-admiraal kunnen noemen. Schepen van allerlei landen heeft hij nagemaakt. Honderden werkuren zitten in sommige modellen. De heer Wapperom is in de oorlog met zijn uitzonderlijke hobby begonnen. Na de M.T.S. werd hij door een vriend enthousiast gemaakt voor de scheepsbouw. Hij moest werken met slecht materiaal, dat bovendien nog bijna niet te krijgen was. Zijn schoonvader maakte hem vertrouwd met het verwerken van houtkrullen. En zo begon zijn verzameling, die nu is uitgegroeid tot een enorme vloot.

Nieuwe modellen staan er nog niet op stapel. Eerst moeten de oude, die van in en vlak na de oorlog zijn, worden opgeknapt, want behalve het slechte materiaal vond hij zijn stijl van toen ook niet „je dat". Daarna pas komen er nieuwe. En ergens heel diep in z'n hart hoopt de heer Wapperom er nog eens toe te komen een echte haven te bouwen, ook op diezelfde schaal. Een complex met alles wat bij een haven hoort.

Weinig sukses voor Nederlandse boksers in AALBORG

Alleen Sugar Ray won zijn partij tegen PETERSON

Aalborg. — De Nederlandse professionals hebben gisteren weinig sukses gehad tijdens het internationale boksprogramma in de Deense stad Aalborg. Alleen de Nederlandse kampioen in het Batamgewicht Sugar Ray van Suriname won zijn partij.

Henny van Berkum, Theo Baars (Suriname) en Jan Nijenkamp verloren daarentegen. Van Berkum en Nijenkamp zelfs door k.o. Sugar Ray had weinig moeite met de trage en weinig geroutineerde Deen Frede Peterson. De West-Indier had vrijwel voortdurend het initiatief, scoorde regelmatig met beide vuisten en bleek vooral sterker in de clinch. Slechts in de vijfde en voorlaatste ronde viel de Deen fel aan in een poging een beslissing te forceren, maar Sugar Ray glipte steeds behendig weg en over de uitslag — een zege op punten — bestond bij de 4000 toeschouwers dan ook geen enkele twijfel.

De hoofdpartij over tien ronden was die in het Weltergewicht tussen Theo Baars en Chris Christensen, de officiele uitdager van de Europese kampioen Marconi. Baars verdedigde zich goed, maar verloor uiteindelijk toch op punten.

De Nederlander en de Deen begonnen in een zeer hoog tempo, Christensen had echter iets meer variatie in zijn stoten, was bovendien iets agressiever en hij kreeg dan ook een kleine voorsprong op punten. Baars kwam in de vierde ronde zelfs ernstig in moeilijkheden, maar hij herstelde zich goed en raakte op zijn beurt Christensen enkele malen goed. De beslissing viel in feite pas in de negende en voorlaatste ronde waarin de Deen opnieuw fel aanviel en met knappe series scoorde. Beide boksers waren daarna te vermoeid om zuivere stoten te plaatsen. De overige uitslagen waren: Middengewicht: Henny van Berkum verliest door k.o. in de vijfde ronde van Martin Hansen. Lichtgewicht: Jan Nijenkamp verliest door k.o. in de vijfde ronde van Sander Bonde.

„Time" kiest De Gaulle tot de man van het jaar

New York. — Het Amerikaanse weekblad „Time" heeft generaal De Gaulle tot „man van het jaar" gekozen. Zijn terugkeer in het politieke leven noemt het blad „het meest indrukwekkende vertoon van politiek meesterschap". Volgens „Time" was De Gaulle de enige politicus die „de explosieve wens naar verandering, die de wereld in 1958 kenmerkte, bedwong en in positieve banen leidde." In 1954 koos „Time" Dulles tot de man van het jaar, in 1955 de president van General Motors Harlow Curtice, in 1956 een Hongaarse vrijheidsstrijder en in 1957 premier Khroesjtsjev.

Het aantal T.V.- en radiotoestellen in Amerika

Washington. — In de V.S. is het afgelopen jaar het aantal televisietoestellen met bijna vier miljoen tot 48.300.000 gestegen. Het aantal radio's nam met tien miljoen tot naar schatting 150 miljoen toe. In 49 miljoen van de 50.5 miljoen woningen staat tenminste één radio.

Aan reklame via de televisie werd dit jaar 1420 miljoen dollar uitgegeven. Voor de radio was dit bedrag 641 miljoen dollar.

Het echtpaar Linnartz met in het midden de heer Van Dien bij aankomst op de Piscadera Baai Club, waar zaterdagavond het Nieuwjaarsbal van Curaçao Trading Company gehouden werd.